

Брюксел, 27.3.2013
COM(2013) 161 final

2013/0088 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на
Общността**

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2013) 95 final}

{SWD(2013) 96 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Общ контекст и основания за предложението

Законодателствата на държавите членки в областта на марките бяха частично хармонизирани от Директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г., кодифицирана като Директива 2008/95/ЕО (наричана по-долу „директивата“). Успоредно с националните системи на марките, и във връзка с тях, с Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността, кодифициран като Регламент (ЕО) № 207/2009 (наричан по-долу „регламентът“), бе създадена самостоятелна система за регистрация на единни права, които имат едно и също действие в целия ЕС. В този контекст бе създадена Службата за хармонизация във вътрешния пазар (ОНИМ), която да отговаря за регистрацията и управлението на марките на Общността.

Марката служи за отличаване на стоките и услугите на дадено дружество. Именно чрез марката отделният стопански субект може да привлече лоялна клиентела и да я задържи като такава, както и да създава стойност и растеж. В този случай марката играе ролята на движеща сила на иновациите: необходимостта да се поддържа нейната атрактивност стимулира инвестициите в НИРД, което от своя страна води до непрекъснат процес на усъвършенстване и развитие на отделните продукти. Този динамичен процес оказва също така благоприятно въздействие върху заетостта. В условията на една все по-конкурентна среда се наблюдава стабилно нарастване не само на решаващата роля на марките за пазарния успех, но и на търговската им стойност и техния брой. През 2012 г. са били подадени рекорден брой заявки за марки на Общността (над 107 900, спрямо 98 217 през 2010 г. и 49 503 — десетилетие по-рано). През 2011 г. ОНИМ също така получи милионната заявка от началото на своята дейност през 1996 г. Това развитие бе съпътствано от растящи очаквания от страна на заинтересованите страни, свързани с по-опростени и висококачествени системи за регистрация на марките, които да са в по-висока степен унифицирани, общественодостъпни и отговарящи на съвременните тенденции от технологична гледна точка.

През 2007 г., по повод на обсъждането на финансовите перспективи пред Службата за хармонизация във вътрешния пазар, Съветът¹ подчерта, че създаването на ОНИМ е голям успех и че службата е допринесла значително за засилване на конкурентоспособността на ЕС. Той припомни, че системата на марката на Общността е замислена така, че да съществува редом с националните системи на марките, които продължават да са необходими за онези предприятия, които не желаят да се ползват със защита на техните марки на равнището на ЕС. Освен това Съветът отбеляза значението на допълнителната работа, извършвана от националните ведомства в областта на марките, и призова ОНИМ да разшири сътрудничеството си с тях в интерес на функционирането на системата на марката на Общността като цяло. И на последно

¹ Заключение на Съвета по конкурентоспособност от 21 и 22 май 2007 г., документ 9427/07 на Съвета.

място, той подчерта, че предвид това че от създаването на марката на Общността до днес е изминало повече от едно десетилетие, е наложително да бъде направена цялостна оценка на функционирането на системата на марката на Общността. Той прикани Комисията да започне работа по съответно проучване, по-специално с оглед оптимизиране и разширяване на съществуващите инструменти за сътрудничество между ОНМ и националните ведомства в областта на марките.

В своя „Small Business Act“ от 2008 г.² Комисията пое ангажимент да направи системата на марката на Общността по-достъпна за МСП. Освен това в съобщението от 2008 г. за Европейска стратегия за правата върху индустриална собственост³ бе подчертан ангажиментът на Комисията за ефективна и ефикасна защита на марките и за висококачествена система на марките. В него се заключава, че е време да се направи цялостна оценка, която би могла да послужи за основа за бъдещо преразглеждане на системата на марките в Европа и за по-нататъшното подобряване на сътрудничеството между ОНМ и националните ведомства. През 2010 г. в съобщението относно водещата инициатива „Съюз за иновации“ на стратегията „Европа 2020“ Комисията пое ангажимент да осъвремени регулаторната уредба на марките с оглед подобряване на рамковите условия за иновации в сферата на предприемачеството⁴. И накрая, в стратегията си за Европа от 2011 г. в областта на ПИС⁵ Комисията заяви намерението си за преразглеждане на системата на марките в Европа с оглед модернизирането на системата както на равнището на ЕС, така и на национално равнище, за да стане тя по-ефективна, по-ефикасна и в по-висока степен унифицирана като цяло.

1.2. Цел на предложението

Разглеждани като единен проект, главната обща цел на настоящата инициатива и на паралелното предложение за преработена версия на директивата е да се насърчат иновациите и икономическият растеж, като се направят системите за регистрация на марките на цялата територия на ЕС по-леснодостъпни и ефикасни за предприятията, което означава по-ниски разходи, намалена сложност, увеличена бързина, по-голяма предсказуемост и правна сигурност. Въпросното адаптиране се допълва от усилия за подсигуриране на съвместното съществуване и взаимното допълване на системата на марката на Съюза и националните системи на марките.

По отношение на настоящата инициатива за преразглеждане на регламента Комисията не предлага нова система, а само целево модернизиране на съществуващите разпоредби, като основните цели са:

- адаптиране на терминологията към Договора от Лисабон и разпоредбите на Общия подход относно децентрализираните агенции (вж. раздел 5.1);

² Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, COM(2008) 394 окончателен, 26 юни 2008 г.

³ COM(2008) 465 окончателен, 16 юли 2008 г.

⁴ COM(2010) 546 окончателен, 6 октомври 2010 г.

⁵ COM(2011) 287 окончателен, 24 май 2011 г., „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост“: Насърчаване на творчеството и новаторството за икономически растеж, работни места за висококвалифициран персонал и първокласни продукти и услуги в Европа.

- рационализиране на процедурите за кандидатстване и регистрацията на европейска марка (вж. раздел 5.2);
- повишаване на правната сигурност чрез поясняване на определени разпоредби и отстраняване на известни неясноти (вж. раздел 5.3);
- създаване на подходяща рамка за сътрудничество между ОНІМ и националните ведомства с оглед насърчаване сближаването на практиките и разработване на общи инструменти (вж. раздел 5.4);
- привеждане на тази рамка в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) (вж. раздел 5.5).

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Обществена консултация

Тази инициатива се основава на оценка на начина, по който работи системата на марките в цяла Европа, както и на обширни консултации с всички основни заинтересовани страни.

Основният компонент на оценката беше проучване, направено от Института Макс Планк (ИМП) по право на интелектуалната собственост и конкуренцията по поръчение на Комисията. Проучването бе направено в периода от ноември 2009 г. до февруари 2011 г.⁶ Наред с експертния анализ, проучването се основаваше на консултации с различни групи заинтересовани страни. То включва анкета сред ползвателите на системата на марката на Общността, писмени изложения на организации, представляващи ползвателите на марките на национално, европейско и международно равнище, и изслушване през юни 2010 г. на същите организации. На последно място, институтът проведе консултации с националните ведомства на всички държави членки и с ОНІМ.

В окончателния доклад е направен изводът, че основите на европейската система на марките са стабилни. По-специално, процедурите, към които се придържа ОНІМ, като цяло отговарят на потребностите и очакванията на предприятията. Освен това съществува консенсус по въпроса, че съществуването редом едни с други на права, свързани с марката на Общността и с националните марки, е фактор от решаващо значение, необходим за доброто функциониране на система на марките, която отговаря на изискванията на предприятия от различен мащаб, присъстващи на различни пазари и имащи различни нужди. При все това докладът съдържа констатацията, че е необходимо по-нататъшно сближаване на законодателствата и практиките в ЕС в областта на марките. С него се потвърди, че много аспекти на сегашната система на марката на Общността функционират добре и бяха направени голям брой предложения за подобрения. В доклада са посочени конкретните области, в които ОНІМ и националните ведомства биха могли да засилят сътрудничеството си.

⁶ Вж. окончателния текст на доклада от проучването на ИМП, включително приложенията, на адрес: http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/tm/index_en.htm.

С оглед на междинните резултати от проучването, на 25 май 2010 г. Съветът прие съответни заключения⁷. С тях бе одобрено споразумението, постигнато през септември 2008 г. в рамките на управителните органи на ОНІМ (административния съвет и бюджетния комитет) относно набор от бюджетни мерки за по-добро балансиране на бюджета на ОНІМ в бъдеще. Съветът изрази съгласие, че тези бюджетни мерки също допринасят за модернизирането, рационализирането, хармонизирането и укрепването на системата на марките в Европа като цяло. Той призова Комисията да включи в хода на преразглеждането специална разпоредба за определяне на рамката за сътрудничество между ОНІМ и националните ведомства, с изричното уточнение, че всички ведомства в областта на марките в ЕС следва да се стремят към хармонизация на практиките и че ОНІМ следва да улесни техните усилия в тази насока. Съветът също така призова за формулиране на евентуалното правно основание за разпределяне за нуждите на националните ведомства на сума в размер на 50 % от събраните от ОНІМ такси за подновяване, която да бъде използвана за защитата на марките, насърчаването на тяхното използване и/или осигуряване на зачитането на свързаните с тях права.

Във връзка с проучването службите на Комисията предприеха последващи действия под формата на изслушване на сдруженията на ползвателите, проведено на 26 май 2011 г. Резултатите потвърдиха и придадоха по-ясни очертания на извършения от Комисията предварителен анализ.

2.2. Оценка на въздействието

В хода на оценката на въздействието бе изтъкнат един основен проблем, който следва да бъде разрешен с преразгледания регламент, а именно незадоволителното сътрудничество между ведомствата в областта на марките в Европа. Както е обяснено в оценката на въздействието, съществуват множество връзки между системата на марката на Общността и националните системи на марките, с преки последици както за ползвателите на марката, така и за ведомствата за интелектуална собственост. Във връзка с това е необходима известна степен на взаимно допълване между двете системи. За да постигнат и гарантират едно такова допълване, ОНІМ и националните ведомства следва да си оказват тясно сътрудничество.

Действителното и ефикасно сътрудничество между ведомствата в областта на марките в Европа понастоящем е сериозно възпрепятствано от редица пречки:

- липса на ясно формулирано правно основание за сътрудничество в областта на законодателството на ЕС относно марките
- липса на технически съоръжения в националните ведомства
- липса на стабилно финансиране в средносрочен и дългосрочен план.

Бяха разгледани следните варианти за решаване на тези проблеми и за постигане на всяка от трите съответно заложи цели.

1. Осигуряване на адекватно правно основание за сътрудничество:

⁷ Заключение на Съвета по конкурентоспособност от 25 май 2010 г. относно бъдещото преразглеждане на системата на търговските марки в ЕС, ОВ С 140, 29.5.2010 г., стр. 22.

- а) Вариант 1: Без придвиждане на конкретно правно основание за сътрудничество между ведомствата за интелектуална собственост в Европа;
- б) Вариант 2: Правно основание, което да позволява на националните ведомства и ОНІМ да си сътрудничат (незадължително сътрудничество);
- в) Вариант 3: Правно основание, което да задължава националните ведомства и ОНІМ да си сътрудничат (задължително сътрудничество).

2. Изграждане на технически капацитет в националните ведомства:

- а) Вариант 1: Всяко ведомство да се снабди с необходимите съоръжения и инструменти и да осигури тяхното усъвършенстване;
- б) Вариант 2: Факултативен достъп до инструменти: необходимите съоръжения и инструменти да бъдат достъпни за ведомствата за интелектуална собственост в рамките на доброволно сътрудничество;
- в) Вариант 3: Задължителен достъп до инструменти: необходимите съоръжения да бъдат достъпни в рамките на задължително сътрудничество. Този вариант се припокрива с вариант 3 по-горе относно адекватното правно основание и вариант 3 по-долу относно дългосрочното финансиране на дейности по сътрудничество.

3. Осигуряване на дългосрочно финансиране на дейностите по сътрудничество:

- а) Вариант 1: Финансиране от държавите членки;
- б) Вариант 2: Финансиране от бюджета на ЕС;
- в) Вариант 3: Финансиране от бюджета на ОНІМ.

В оценката на въздействието бе направено заключението, че при всички случаи вариант 3 би бил пропорционален и най-подходящ за постигане на преследваните цели.

3. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ И СУБСИДИАРНОСТ

В рамките на изграждането и функционирането на вътрешния пазар в член 118, параграф 1 от ДФЕС е предвидено създаването на европейски права на интелектуална собственост с цел гарантиране на единна защита на правата върху интелектуалната собственост в ЕС, включително въвеждането на централизирани режими за издаване на разрешения, координация и контрол на равнището на Съюза.

Марката на Общността е самостоятелно право върху интелектуална собственост на ЕС, създадено чрез регламент на ЕС. Анализът, извършен в рамките на оценката на въздействието, показва, че отделни части от регламента трябва да бъдат променени с цел подобряване и рационализиране на системата на марката на Общността. Само законодателят на ЕС е компетентен да направи необходимите изменения.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма да има отражение върху бюджета на Европейския съюз и затова не се придружава от финансовата обосновка, предвидена в член 31 от Финансовия регламент (Регламент (ЕО, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета.

5. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Предложените изменения на регламента се представят в съответствие с целите, изложени в раздел 1.2 по-горе.

5.1. Адаптиране на терминологията и общ подход относно децентрализираните агенции на Съюза

Вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон терминологията на регламента се актуализира. Това означава, че понятието „марка на Общността“ се заменя с понятието „европейска марка“.

В рамките на общия подход относно децентрализираните агенции, одобрен от Европейския парламент, Съвета и Комисията през юли 2012 г., е предвиден широк спектър от мерки за подобряване на управлението и ефективността на съществуващите агенции и на тези, които предстои да бъдат създадени. Регламентът трябва да бъде адаптиран, за да се вземат предвид разпоредбите на общия подход, касаещи ОНІМ. По отношение на наименованието на агенцията се предлага тя да бъде преименувана на „Агенция на Европейския съюз за марките, дизайнните и моделите“ (наричана по-долу „Агенцията“), както и да се засилят функциите на управителния ѝ съвет, да се приведат в съответствие процедурите ѝ за подбор на висши длъжностни лица и да се предвидят годишни и многогодишни работни програми и редовни оценки.

5.2. Рационализиране на процедурите

- Подаване на заявка (член 25)

Националните ведомства почти са престанали да получават заявки за европейски марки. Почти всички заявки (96,3 % през 2012 г.) вече се подават директно чрез системата на ОНІМ за подаване на заявки по електронен път. В този контекст, като се има предвид, че вече лесно могат да се подават заявки по електронен път, възможността за подаването им в националните ведомства следва да отпадне.

- Дата на подаване (член 27)

Повечето заявки за европейски марки в днешно време се разглеждат преди изтичането на едномесечния срок, в който заявителят трябва да плати таксата за подаване на заявката. Това позволява на заявителите да направят „пробна заявка“ и да не плащат таксата, в случай на възражение от Агенцията или установяване на нередност. Плащанията по текущи сметки се считат за направени в последния ден от месеца, ако заявителите желаят това. Поради това член 27 се изменя, за да се премахне едномесечният период и да се свърже „задължението“ за плащане с подаването на заявката, така че при подаването на заявката заявителите да трябва да представят доказателства, че са извършили или разрешили плащането на таксата.

- Търсене (членове 38 и 155)

Сегашните режими на търсене не предвиждат нито надежден инструмент за разрешаване на марката, нито всеобхватен мониторинг на регистъра. Слабите страни на търсенето на национално равнище и на равнището на ЕС се открояха с още по-голяма острота с течение на времето, докато напредъкът в областта на информационните технологии в наши дни дава възможност на ползвателите да имат достъп до по-добри, по-бързи и по-евтини алтернативи. Заявителите вече почти нямат интерес от получаване на резултати от търсене на национално равнище от националните ведомства, участващи във факултативната система. Агенцията е в процес на разработване заедно с националните ведомства на редица многообещаващи инструменти, които предлагат далеч по-добри средства за провеждане на търсене за наличие на приоритет и мониторинг на регистъра за евентуални нарушения. Поради това се отменят сегашните режими на търсене.

- Публикуване на заявката (член 39)

Отмяната на системата за търсене ще даде също така възможност да бъде премахнат съществуващият едномесечен период между момента, в който Агенцията уведомява заявителя за доклада с резултатите от търсенето, и публикуването на заявката. Това ще ускори процедурата по регистрация.

- Бележки на трети лица (член 40)

С цел улесняване на представянето на бележки от трети лица член 40 се изменя, като се удължава периодът, в рамките на който могат да бъдат представяни бележки. Позоваването на датата на публикуване следва да бъде заличено, предвид факта, че заявките за европейски марки вече са публично достъпни в поддържаната от Агенцията база данни за марките „СТМ online“ в рамките на няколко дни от датата на подаване на заявката. С цел рационализиране на производствата, на третите лица ще бъде предоставена възможност да представят бележки веднага щом им стане известно подаването на заявка. Бележки ще могат да бъдат представяни до изтичането на срока за представяне на възражения или след приключването на производствата във връзка с възражението съгласно текущата практика на Агенцията.

- Преразглеждане на решения *inter partes* (член 62)

Оказа се, че член 62 няма никакво практическо значение. До този момент нито едно решение *inter partes* не е било преразгледано съгласно тази разпоредба. Основната причина за това е, че насрещната страна няма интерес да даде одобрението, изисквано по член 62, параграф 2. Като се има предвид, че са налице достатъчно мерки за коригиране на погрешно решение *inter partes*, член 62 се заличава.

- Продължаване на производството (член 82)

Прилагането на член 82 доведе до някои практически проблеми и поради тази причина бе публикувано Съобщение на председателя на ОНМ № 06/05⁸. Член 82 се изменя с цел рационализиране на неговото прилагане и включване на съдържанието на това

⁸ ОВ ОНМ 2005 г., стр. 1402.

съобщение. Поради заличаването на член 25, параграф 3 и член 62 се заличава и позоваването на тези членове в списъка на изключените от приложния обхват на разпоредбата срокове. Позоваването на член 42 също се заличава, за да се даде възможност за удължаване на всички срокове в производството във връзка с възражението, с изключение на срока за представяне на възражение, предвиден в член 41, параграф 1, и срока за плащане на таксата за подаване на възражение, посочен в член 41, параграф 3.

- Период за представяне на възражения по отношение на международни регистрации (член 156)

Тъй като не е необходимо да се запази предвиденият понастоящем шестмесечен период, член 156 се изменя, за да се съкрати на един месец периодът между публикуването по член 152, параграф 1 и началото на периода за представяне на възражение във връзка с международни регистрации.

5.3. Повишаване на правната сигурност

- Определение за европейска марка (член 4)

Член 4 се изменя така, че да се премахне изискването за „графично изобразяване“. Условието, че следва да бъде възможно заявеният знак да бъде графично изобразен, вече не е актуално. То поражда значителна правна несигурност, що се отнася до някои нетрадиционни марки, състоящи се например от обикновени звуци. В последния случай представянето с неграфични средства (например, с помощта на звуков файл) може дори да е за предпочитане пред графичното представяне, ако дава възможност за идентифициране на марката с по-голяма точност и по този начин допринася за постигане на целта за по-голяма правна сигурност. Предложеното ново определение оставя отворена вратата за регистриране на представяне с помощта на технологични средства, предоставящи удовлетворителни гаранции. Идеята не е да се разширява до безкрай кръгът на допустимите начини за представяне на отделен знак, а да се даде възможност за по-голяма гъвкавост в това отношение, като същевременно се гарантира по-голяма правна сигурност.

- Защита на географските указания и традиционните наименования (член 7)

Разпоредбите на член 7, параграф 1, букви й) и к) не предлагат същата степен на защита на географските указания, каквато е предвидена в следните разпоредби:

- членове 13 и 14 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни⁹;
- членове 118л и 118м от Регламент (ЕО) № 1234/2007 от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти, изменен с Регламент (ЕО) № 491/2009 от 25 май 2009 г.¹⁰;

⁹ ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1.

¹⁰ ОВ L 154, 17.6.2009 г., стр. 1.

- член 16 от Регламент (ЕО) № 110/2008 от 15 януари 2008 г. относно защитата на географските указания на спиртните напитки¹¹.

За да се гарантира пълното действие на законодателството на ЕС за защита на географските указания в производствата, свързани с регистрацията на европейските марки, съответните абсолютни основания за отказ са напълно приведени в съответствие със законодателството на ЕС за географските указания и са представени по рационален начин в регламента. Освен това, поради съображения за съгласуваност, основанията за отказ са разширени, така че да обхващат и защитените традиционни наименования за вина и храните с традиционно специфичен характер.

- Права, предоставени от европейската марка (членове 9 и 9а)

1. Права, предоставени без да се засягат по-ранни права

Нито регламентът, нито директивата съдържат ясно правило, в което да се посочва, че притежателят на марката не може успешно да предяви правата си срещу използването на идентичен или сходен знак, който вече е предмет на по-ранно право. В съответствие с член 16, параграф 1 от Споразумението TRIPS¹² е изменен член 9 от регламента, за да се поясни, че искове за установяване на нарушение не засягат по-ранните права.

2. Случаи на двойна идентичност

Признаването на допълнителните функции на марката по член 5, параграф 1, буква а) от директивата (член 9, параграф 1, буква а) от регламента) породи правна несигурност. По-специално е налице неяснота, що се отнася до връзката между случаите на двойна идентичност и разширената защита, предоставена с член 5, параграф 2 от директивата (член 9, параграф 1, буква в) от регламента) на марките, ползващи се с известност¹³. В интерес на правната сигурност и последователност се пояснява, че в случаите както на двойна идентичност по член 9, параграф 1, буква а), така и на сходство по член 9, параграф 1, буква б), е от значение само функцията за обозначаване на произхода.

3. Употреба като търговско или фирмено наименование

Според Съда¹⁴ член 5, параграф 1 от директивата е приложим, когато широката общественост възприема използването на наименованието на дадено дружество като отнасящо се (също и) до стоките или услугите, предлагани от дружеството. Поради това е уместно използването на защитена марка като търговско наименование да се разглежда като неправомерно деяние, ако са изпълнени изискванията за използване по отношение на стоки или услуги.

4. Употреба в сравнителната реклама

¹¹ ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 16.

¹² Споразумение за свързаните с търговията аспекти на правата на интелектуалната собственост, ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 213.

¹³ Заключение на генералния адвокат Jääskinen по дело C-323/09, *Interflora*, точка 9.

¹⁴ Решение на Съда от 11 септември 2007 г. по дело *Céline*, C-17/06, Recueil, стр. I-07041.

Директива 2006/114/ЕО от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама¹⁵ урежда условията, при които се счита за допустима всяка реклама, която пряко или косвено идентифицира конкурент или предлагани от него стоки или услуги. Връзката на тази директива със законодателството относно марките поражда известни съмнения. Поради това е уместно да се поясни, че притежателят на марката може да попречи на използването на неговата марка в сравнителна реклама, когато подобна сравнителна реклама не отговаря на изискванията на член 4 от Директива 2006/114/ЕО.

5. Пратки от търговски доставчици

Предлагат се изменения с цел да се поясни, че стоките не могат да бъдат внесени в ЕС дори ако само изпращачът действа с търговска цел. Целта на тази забрана е да се гарантира правото на притежателя на марката да попречи на внасянето от страна на предприятия (независимо дали се намират в ЕС или не) на стоки, намиращи се извън ЕС, които са били предмет на продажба, предложение за продажба, реклама или доставка за частни потребители, и да се противодейства на поръчването и продажбата на фалшифицирани стоки по интернет.

6. Стоки, въведени в митническата територия

Съгласно решението на Съда по делата *Philips/Nokia*¹⁶, въвеждането, присъствието и движението на стоки, произведени извън ЕС, на митническата територия на ЕС под режим с отложено плащане, по смисъла на съществуващите достижения на общностното право, не нарушава правата върху интелектуална собственост, предоставени от материалното право на Съюза и на неговите държави членки. Подобни стоки могат да се класифицират като фалшифицирани само когато е налице доказателство, че са предмет на търговски акт, насочен към потребители в ЕС, като например продажба, предлагане за продажба или рекламна дейност. Последиците от решението по делата *Philips/Nokia* бяха посрещнати много критично от заинтересованите страни, които смятаха, че това обременява с неоснователно висока тежест на доказване титулярите на правата и поставя пречки пред борбата срещу фалшифицирането на стоките. Очевидно е, че е налице спешна нужда от европейска нормативна уредба, която да направи по-ефективна борбата срещу непрекъснатото разрастващата се дейност по фалшифициране на стоки. Поради това се предлага тази съществуваща празнина да се запълни, като на титулярите на правата се предостави възможност да възпрепятстват трети лица да внасят стоки от трети страни, върху които без тяхно разрешение е поставена марка, която по същество е идентична с марката, регистрирана за тези стоки на митническата територия на Съюза, независимо дали тези стоки са пуснати в свободно обращение.

7. Подготвителни актове

Нито регламентът, нито директивата съдържат разпоредби, които да разрешават образуването на производство срещу разпространението и продажбата на етикети и опаковки или подобни предмети, които впоследствие могат да бъдат комбинирани с незаконни продукти. В законодателствата на отделни страни тази дейност е изрично нормативно уредена. Във връзка с това е целесъобразно в регламента и в директивата

¹⁵ ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21.

¹⁶ Решение на Съда от 1 декември 2011 г. по дело *Philips*, C-446/09 и по дело *Nokia*, C-495/09.

да се включи съответна разпоредба, която да предостави допълнително практично, относимо и ефикасно средство за борба с фалшифицирането.

- Ограничаване на действието на европейската марка (член 12)

Ограничението в член 12, параграф 1, буква а) се свежда само до използването на лични имена в съответствие със съвместните изявления на Съвета и на Комисията¹⁷. От съображения за последователност обхватът на ограничението в член 12, параграф 1, буква б) е разширен, така че то да обхване и използването на неотличителни знаци или означения. Също така се счита за целесъобразно в член 12, параграф 1, буква в) да се предвиди изрично ограничение за референтното използване като цяло. И накрая, в отделен параграф се поясняват условията, при които използването на дадена марка не се счита за съобразено с почтените бизнес практики.

- Определяне и класифициране на стоките и услугите (член 28)

Член 28 е изменен, за да се предвидят в регламента основни правила за определянето и класифицирането на стоките и услугите. Тези правила са въведени в директивата. Те са съобразени с принципите, установени от Съда¹⁸, съгласно които стоките и услугите, за които се иска защита, трябва достатъчно ясно и точно да бъдат идентифицирани от заявителя, за да се даде възможност на съответните органи и предприятията да определят степента на защита, осигурявана от марката. За идентифициране на стоки или услуги могат да бъдат използвани общите означения в заглавията на класовете от Класификацията от Ница, при условие че подобно идентифициране е достатъчно ясно и прецизно. С изменението се пояснява, че използването на общи понятия трябва да се тълкува като включващо само съвкупността от стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на съответното понятие. И накрая, с това изменение се позволява на притежателите на европейски марки, за които са били подадени заявки преди датата на публикуване на новите практики за класификация на Агенцията¹⁹, да приспособят своите спецификации на стоки и услуги в съответствие с практиката на Съда, с цел да се гарантира, че съдържанието на регистъра отговаря на необходимия стандарт за яснота и точност.

- Европейски сертификатни марки (членове 74б —74к)

Докато различните национални системи предлагат защита за сертификатни марки, европейската система на марките понастоящем предвижда само регистрация на индивидуални и колективни марки. Някои публични или частни органи, които не отговарят на условията, за да имат право да се ползват със защитата на колективна марка, се нуждаят също така от система за защита на сертификатни марки на равнището на ЕС. Подобна система би преодоляла също така сегашната липса на равновесие между националните системи и европейската система на марките. Предлага се към регламента да се добави специфичен набор от правила за регистрация на европейски сертификатни марки.

¹⁷ Съвместни изявления на Съвета и на Комисията на Европейските общности, вписани в протокола от заседанието на Съвета във връзка с първата директива на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките, приета на 21 декември 1998 г.

¹⁸ Решение на Съда от 19 юни 2012 г. по делото „IP Translator“, С-307/10.

¹⁹ Съобщение № 2/12 на председателя на Службата, ОВ ОНМ 7/2012 г.

- Задачи на Агенцията (член 123б)

За да се осигури цялостен обхват, правна сигурност и повече прозрачност, всички задачи на Агенцията са определени в новия член 123б, включително тези, които произтичат от други правни актове и не са свързани с европейската система на марките.

5.4. Рамка за сътрудничество (член 123в)

Член 123в предоставя ясна рамка за задължително сътрудничество между Агенцията и ведомствата за интелектуална собственост на държавите членки с цел да се насърчи сближаването на практиките и разработването на общи инструменти. В него се посочва, че Агенцията и държавите членки са задължени да си сътрудничат и се уточняват основните области за сътрудничество и конкретни общи проекти от интерес за Съюза, които ще се координират от Агенцията. Освен това в този член се предвижда създаването на механизъм за финансиране, с което на Агенцията ще се позволи да финансира тези общи проекти посредством безвъзмездни средства. Тази схема на финансиране представлява осъществима от правна и финансова гледна точка алтернатива на подхода, предложен в заключенията на Съвета от май 2010 г.

5.5. Привеждането в съответствие с член 290 от ДФЕС

Регламентът предоставя правомощия на Комисията за приемането на определени правила. Тези правила са предвидени понастоящем в Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността²⁰, Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията от 13 декември 1995 г. относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар²¹ и Регламент (ЕО) № 216/96 на Комисията от 5 февруари 1996 г. за установяване на процедурни правила за организацията на дейността на апелативните състави към Службата за хармонизация във вътрешния пазар²². С влизането в сила на Договора от Лисабон се наложи правомощията, предоставени на Комисията по силата на регламента, да бъдат приведени в съответствие с член 290 от Договора (нови членове 24а, 35а, 45а, 49а, 57а, 65а, 74а, 74к, 93а, 114а, 144а и 161а).

²⁰ ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 1.

²¹ ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 33.

²² ОВ L 28, 6.2.1996 г., стр. 11.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на
Общността**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 118, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 40/94 от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността¹, кодифициран през 2009 г. като Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността², беше създадена специфична за Европейския съюз система за защита на марките, с която бе предоставена защита на марките на равнището на Европейския съюз, паралелно със защитата на марките на нивото на държавите членки съгласно националните системи на марките, хармонизирани с Директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките³, кодифицирана като Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките⁴.
- (2) Вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон терминологията на Регламент (ЕО) № 207/2009 следва да се актуализира. Това предполага замяната на термина „марка на Общността“ с „европейска марка“. В съответствие с Общия подход относно децентрализираните агенции, договорен през юли 2012 г.

¹ ОВ С 146 Е, 12.6.2008 г., стр. 79.

² ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1.

³ ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 299, 8.11.2008 г., стр. 25.

от Европейския парламент, Съвета и Комисията, названието „Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)“ следва да се замени с „Агенция на Европейския съюз за марките, дизайнните и моделите“ (наричана по-долу „Агенцията“).

- (3) В допълнение към съобщението на Комисията от 16 юли 2008 г. относно Европейска стратегия за правата върху индустриална собственост⁵ Комисията извърши обстойна оценка на функционирането на системата на марките в Европа като цяло както на равнището на Съюза, така и на национално равнище, включително и на взаимодействието между тях.
- (4) В своите заключения от 25 май 2010 г. относно бъдещото преразглеждане на системата на търговските марки в Европейския съюз⁶ Съветът призова Комисията да представи предложения във връзка с преразглеждането на Регламент (ЕО) № 207/2009 и на Директива 2008/95/ЕО.
- (5) Опитът, придобит от създаването на системата на марката на Общността показва, че предприятията от Съюза и от трети страни са приели системата и че тя се е превърнала в успешна и жизнеспособна алтернатива на защитата на марките на равнището на държавите членки.
- (6) Независимо от това националните марки продължават да бъдат необходими за онези предприятия, които не желаят защита на марките си на равнището на Съюза или които не са в състояние да получат защита за целия Съюз, но същевременно не срещат пречки за придобиване на национална защита. Всяко лице, което желае да получи защита на своята марка, следва да разполага с възможността да реши дали да иска защита само чрез национална марка в една или повече държави членки, само чрез европейска марка, или и двете.
- (7) Въпреки че оценката на цялостното функциониране на системата на марката на Общността потвърди, че много аспекти на тази система, включително основните принципи, на които тя се основава, са издържали изпитанието на времето и продължават да отговарят на нуждите и очакванията на предприятията, Комисията заключи в своето съобщение „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост“ от 24 май 2011 г.⁷, че е налице необходимост от модернизирание на системата на марките в Съюза, така че тя да стане по-ефективна, по-ефикасна и по-последователна като цяло и да бъде адаптирана към ерата на интернет.
- (8) Успоредно с подобренията и измененията на системата на марката на Общността, националните закони и практики в областта на марките следва да бъдат допълнително хармонизирани и приведени в съответствие със системата на марката на Съюза в подходящата степен, за да се постигнат доколкото е възможно равни условия за регистрация и защита на марките в целия Съюз.

⁵ COM(2008) 465.

⁶ ОВ С 140, 29.5.2010 г., стр. 22.

⁷ COM(2011) 287.

- (9) С оглед осигуряване на повече гъвкавост, като същевременно се гарантира по-голяма правна сигурност по отношение на средствата за представяне на марките, изискването за графично изобразяване следва да бъде заличено от определението за европейска марка. Следва да бъде разрешено даден знак да бъде представен чрез всяка подходяща форма, а не непременно чрез графични средства, доколкото представянето позволява на компетентните органи и на обществеността да определи точно и ясно конкретния предмет на защита.
- (10) Сегашните разпоредби на Регламент (ЕО) № 207/2009 не предлагат същата степен на защита на наименованията за произход и географските указания, както други правни актове на Съюза. Ето защо е необходимо да се изяснят абсолютните основания за отказ по отношение на наименованията за произход и географските указания и да се осигури пълно съответствие с приложимото законодателство на Съюза, което предвижда защита на тези права върху интелектуалната собственост. От съображения за съгласуваност с други законодателни актове на Съюза обхватът на тези абсолютни основания следва да бъде разширен, така че да бъдат включени и защитените традиционни наименования за вина и храните с традиционно специфичен характер.
- (11) Заявките за марки, подадени на писменост или език, които не са четими в Съюза, не би трябвало да могат да се ползват със защита, ако регистрацията им би трябвало да бъде отказана на абсолютни основания, след като бъдат преведени или транскрибирани на някой от официалните езици на държавите членки.
- (12) Целесъобразно е да се направи по-трудноосъществимо непочтеното присвояване на марките чрез разширяването на възможността да се правят възражения срещу недобросъвестно подадените заявки за европейската марка.
- (13) С цел да се поддържа силна защитата на правата, свързани с наименованията за произход и географските указания, защитени на равнището на Съюза, е необходимо да се поясни, че въпросните права позволяват да се предяви възражение срещу регистрацията на последваща европейска марка, независимо от това дали те също така представляват основания за отказ, които следва да се вземат предвид служебно от проверителя.
- (14) С цел да се гарантира правната сигурност и пълното съответствие с принципа за приоритет, съгласно който по-рано регистрирана марка има предимство пред по-късно регистрирани марки, е необходимо да се предвиди, че упражняването на правата, предоставени от европейска марка, не следва да засяга правата на притежатели, придобити преди подаването на заявката или датата на приоритет на европейската марка. Това е в съответствие с член 16, параграф 1 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост от 15 април 1994 г.⁸
- (15) С цел да се гарантира правната сигурност и за по-голяма яснота е необходимо да се поясни, че не само в случай на сходство, но също така и в случай на идентичен знак, използван за идентични стоки или услуги, на европейска марка

⁸ ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 214.

следва да се предостави защита само ако и доколкото основната функция на европейската марка, която се състои в гарантиране на търговския произход на стоките или услугите, е засегната по неблагоприятен начин.

- (16) Объркване по отношение на търговския източник, от който произхождат стоките или услугите, може да възникне, когато едно дружество използва същия или сходен знак като търговско наименование по такъв начин, че се установява връзка между дружеството, носещо наименованието, и стоките или услугите, произхождащи от това дружество. Поради това нарушенията на европейската марка следва да включват също така използването на знака като търговско наименование или подобно указание, при условие че използването се прави за целите на отличаването на търговския произход на стоките или услугите.
- (17) С цел да се гарантира правната сигурност и пълното съответствие със законодателството на Съюза в тази област, е целесъобразно да се предвиди, че притежателят на европейска марка следва да има право да забрани на трето лице да използва знак в сравнителна реклама, когато такава сравнителна реклама е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама⁹.
- (18) С цел укрепване на защитата на марките и по-ефективна борба с фалшифицирането притежателят на европейска марка следва да има право да възпрепятства въвеждането от трети лица на стоки на митническата територия на Съюза без да бъдат пуснати в свободно обращение на тази територия, когато такива стоки идват от трети страни и върху тях е поставена без разрешение марка, която по същество е идентична с европейската марка, регистрирана по отношение на такива стоки.
- (19) С цел по-ефективно да се предотвратява въвеждането на стоки, предмет на нарушение, особено в контекста на продажбите по интернет, притежателят следва да има право да забрани вноса на посочените стоки в Съюза в случаите, при които само изпращачът на стоките действа с търговска цел.
- (20) С цел да се даде възможност на притежателите на европейски марки за по-ефективна борба срещу фалшифицирането, те следва да имат право да забранят поставянето върху стоките на марка, предмет на нарушение, както и извършването на подготвителни действия преди това поставяне.
- (21) Изключителните права, предоставяни от европейската марка, не следва да дават право на притежателя да забрани използването на знаци или означения, които се използват по честен начин и в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. С цел да се създадат равни условия за търговските наименования и марките в случай на конфликт, предвид факта, че за търговските наименования редовно се предоставя неограничена защита срещу по-късни марки, подобна употреба следва да се разбира като включваща използването само на лични имена. Тя следва също така да включва използването на описателни или неотличителни знаци или означения като цяло. Освен това

⁹ ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21.

притежателят следва да няма право да препяства като правило честното и почтено използване на европейската марка за идентифициране или обозначаване на стоки или услуги като негови собствени.

- (22) С цел да се гарантира правната сигурност и да се запази правната защита на законно придобитите марки е целесъобразно и необходимо, без да се засяга принципът, според който по-късната марка не може да бъде противопоставена на по-ранната марка, да се предвиди, че притежателите на европейски марки не следва да имат право да противопоставят използването на по-късна марка, когато тя е придобита в момент, в който не е било възможно по-ранната марка да бъде противопоставена на по-късната марка.
- (23) От съображения за равнопоставеност и правна сигурност следва да се счита, че при използването на европейска марка под форма, различаваща се от формата, под която тя е регистрирана, по елементи, които не променят отличителния характер на марката, предоставените права се запазват, независимо от това дали марката е регистрирана и под формата, в която е използвана.
- (24) С Регламент (ЕО) № 207/2009 на Комисията се предоставят правомощия за приемане на правила за прилагане на посочения регламент. Вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон е необходимо правомощията, предоставени на Комисията с Регламент (ЕО) № 207/2009, да се приведат в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (25) От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и съставянето на делегираните актове Комисията следва да осигурява едновременно и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.
- (26) С цел да се гарантира ефикасната регистрация на правни актове, които се отнасят до европейската марка като обект на право на собственост, и с цел осигуряване на пълна прозрачност на регистъра на европейските марки, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на някои задължения на заявителя по отношение на специфични марки, подробностите относно процедурите за вписване на прехвърлянето на европейски марки, създаването и прехвърлянето на вещни права, принудителното изпълнение, участието в производство по несъстоятелност и предоставянето или прехвърлянето на лицензия в регистъра и отмяната или промяната на съответните вписвания.
- (27) С оглед на постепенното намаляване и незначителния брой заявки за марка на Общността, депозирани в централните ведомства за интелектуална собственост на държавите членки („ведомствата на държавите членки“), подаването на заявка за европейска марка следва да се извършва единствено в Агенцията.
- (28) Защитата на европейската марка се предоставя по отношение на конкретни стоки или услуги, чието естество и брой определят степента на защита, предоставена на притежателя на марката. Поради това е особено важно в

Регламент (ЕО) № 207/2009 да се създадат правила за определяне и класификация на стоките и услугите и да се гарантира правната сигурност и доброто управление, като се изисква стоките и услугите, за които се иска защита с марка, да са определени от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на базата на заявката да определят степента на търсената защита. При използването на общи понятия следва да се приеме, че в тях се включват само стоките и услугите, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на понятието. На притежателите на европейски марки, които по силата на предишната практика на Агенцията са регистрирани по отношение на цял клас от Класификацията от Ница, следва да бъде дадена възможност да приспособят своите спецификации на стоките и услугите с цел да се гарантира, че съдържанието на регистъра отговаря в достатъчна степен на изискуемите стандарти за яснота и прецизност в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз.

- (29) С цел да се осигури ефективен и ефикасен режим за подаване на заявки за европейски марки, включително искания за признаване на приоритет или предходност, на Комисията следва да бъде делегирано правомощие за приемане на делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на средствата и условията за подаване на заявка за европейска марка, подробностите относно формалните условия за заявката за европейска марка, съдържанието на заявката, вида на таксата за подаване на заявка, както и подробности относно процедурите за установяване на реципрочност, исканията за установяване на приоритет на по-ранна заявка, изложбен приоритет и предходност на национална марка.
- (30) Сегашният режим на европейска марка и за търсене на марки на национално равнище не е нито надежден, нито ефикасен. Поради това той следва да бъде заменен с въвеждането на всеобхватни, бързи и мощни търсачки за безплатно използване от обществеността в контекста на сътрудничеството между Агенцията и ведомствата на държавите членки.
- (31) С цел да се гарантира ефективно, ефикасно и навременно разглеждане и регистриране на заявките за европейски марки от Агенцията, като се използват процедури, които са прозрачни, щателни, справедливи и безпристрастни, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на подробностите относно процедурите, свързани с проверката за съответствие с изискванията за датата на подаване и с формалните условия на заявката, процедурите за проверка на плащането на таксите за съответния клас и проверка на абсолютните основания за отказ, подробностите относно публикуването на заявката, процедурите за коригиране на грешки и неточности в публикациите на заявките, подробностите относно процедурите, свързани с бележки на трети лица, подробностите относно процедурата по възражение, подробностите относно процедурите за подаване и разглеждане на възражения и процедурите за изменение и разделяне на заявката, данните, които следва да се впишат в регистъра при регистриране на европейската марка, условията за публикуване на регистрацията и съдържанието и условията за издаване на удостоверение за регистрацията.

- (32) С цел да се даде възможност европейските марки да се подновяват по ефективен и ефикасен начин и безопасно да се прилагат разпоредбите относно изменението и разделянето на европейска марка на практика, без да се застрашава правната сигурност, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с уточняването на условията за подновяване на европейска марка и процедурите за промяна и разделяне на европейска марка.
- (33) С цел да се позволи на притежателя на европейска марка лесно да направи отказ от европейска марка, като в същото време се зачитат правата на трети лица, вписани в регистъра във връзка с тази марка, и да се гарантира, че всяка европейска марка може да бъде отменена или обявена за недействителна по ефективен и ефикасен начин чрез по-прозрачни, щателни, честни и справедливи процедури и да се вземат предвид принципите, установени в настоящия регламент, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с уточняването на процедурата за отказ от европейска марка, както и на процедурите за отмяна и обявяване на недействителност.
- (34) С цел да се даде възможност за ефективно, ефикасно и пълно преразглеждане на решенията на Агенцията от апелативните състави в рамките на прозрачна, щателна, честна и справедлива процедура, която отчита принципите, установени в Регламент (ЕО) № 207/2009, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на подробностите относно съдържанието на жалбите, процедурата за подаване и разглеждане на жалби, съдържанието и формата на решенията на апелативните състави и възстановяването на таксите за обжалване.
- (35) Като допълнение към съществуващите разпоредби по отношение на колективните марки на Общността и с цел отстраняване на сегашното неравновесие между националните системи и европейската система на марките, е необходимо да се добавят редица специални разпоредби за осигуряване на защита за европейските сертификатни марки, с които се позволява сертифицираща институция или организация да разреши на лицата, включващи се в системата за сертифициране, да използват марката като знак за стоки или услуги, които са в съответствие с изискванията за сертифициране.
- (36) С цел да се даде възможност за ефективно и ефикасно използване на европейските колективни и сертификатни марки на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на периодите за представяне на правилата за използване на тези марки, и тяхното съдържание.
- (37) Натрупаният опит при прилагането на сегашната система на марката на Общността показва, че някои аспекти на процедурата биха могли да бъдат подобрили. Следователно следва да бъдат приети определени мерки, за да се опростят и ускорят процедурите, когато това е целесъобразно, както и за да се повиши правната сигурност и предвидимостта, когато това е необходимо.

- (38) С цел да се гарантира плавно, ефективно и ефикасно функциониране на европейската система на марките на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на изискванията за формата на решенията, подробностите относно устното производство и начините за събиране на доказателства, условията за нотификация, процедурата за констатиране на загуба на права, средствата за комуникация и формулярите, които да се използват от страните в производството, правилата, които регламентират изчислението и продължителността на сроковете, процедурите за отмяна на решение или за заличаване на вписване в регистъра и за коригиране на очевидни грешки в решенията и неточности, които са по вина на Агенцията, начините за спиране на производството и процедурите за разпределяне и определяне на разноските, данните, които следва да се вписват в регистъра, данните относно проверките и съхраняването на преписките, условията на публикуване в Бюлетина на европейските марки и в Официалния вестник на Агенцията, условията относно административното сътрудничество между Агенцията и органите на държавите членки и подробностите относно представителството пред Агенцията.
- (39) В интерес на правната сигурност и за по-голяма прозрачност е целесъобразно ясно да се определят всички задачи на Агенцията, включително и тези, които не са свързани с управлението на системата на марките на Съюза.
- (40) С цел насърчаване на сближаването на практиките и разработването на общи инструменти, е необходимо да се създаде подходяща рамка за сътрудничество между Агенцията и ведомствата на държавите членки, с която ясно да се определят областите на сътрудничество и да се позволи на Агенцията да координира съответните общи проекти от интерес за Съюза и да финансира, до определен максимален размер, тези общи проекти посредством безвъзмездни средства. Тези дейности за сътрудничество следва да бъдат от полза за предприятията, които използват системите на марките в Европа. За ползвателите, попадащи в обхвата на режима на Съюза, установен в настоящия регламент, общите проекти, особено базите данни, създадени с цел търсене и консултация, трябва да предоставят допълнителни, всеобхватни, ефикасни и безплатни инструменти за осигуряване спазването на специфичните изисквания, произтичащи от единния характер на европейската марка.
- (41) Някои принципи относно управлението на Агенцията следва да бъдат адаптирани към Общия подход относно децентрализираните агенции на ЕС, приет от Европейския парламент, Съвета и Комисията през юли 2012 г.
- (42) В интерес на по-голямата правна сигурност и от съображения за прозрачност е необходимо да се осъвременят някои разпоредби относно организацията и функционирането на Агенцията.
- (43) В интерес на доброто финансово управление натрупването на значителни бюджетни излишъци следва да се избягва. Това не следва да засяга поддържането от Агенцията на финансов резерв, който обхваща оперативните ѝ разходи за една година, за да се гарантира непрекъснатостта на нейните операции и изпълнението на нейните задачи.

- (44) С цел да се даде възможност за ефективно и ефикасно преобразуване на заявка или регистрация на европейска марка в заявка за национална марка, като същевременно се гарантира задълбочено проучване на съответните изисквания, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с уточняването на формалните условия, на които трябва да отговаря искането за преобразуване, и подробностите за неговото разглеждане и публикуване.
- (45) С цел да се гарантира ефективен и ефикасен метод за решаване на спорове, да се гарантира съответствието с езиковия режим, предвиден в Регламент (ЕО) № 207/2009, бързото постановяване на решения по прости казуси, както и ефективната и ефикасна организация на апелативните състави, както и за да се гарантира подходящо и реалистично равнище на таксите, които следва да се събират от Агенцията, при спазване на бюджетните принципи, определени в Регламент (ЕО) № 207/2009, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на подробностите относно езиците, които следва да се използват пред Агенцията, случаите, в които решенията във връзка с възражения и искания за заличаване следва да се вземат от един-единствен член, подробностите относно организацията на апелативните състави, размерът на таксите, дължими на Агенцията, и подробностите, свързани с тяхното плащане.
- (46) С цел да се гарантира ефективна и ефикасна регистрация на международните марки в пълно съответствие с разпоредбите на Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с определянето на подробностите относно процедурите за международна регистрация на марките.
- (47) Поради това Регламент (ЕО) № 207/2009 следва да бъде съответно изменен.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 207/2009 се изменя, както следва:

- (1) В заглавието „марка на Общността“ се заменя с „европейска марка“;
- (2) В целия регламент думите „марка на Общността“ се заменят с думите „европейска марка“ и се нанасят необходимите граматични промени;
- (3) В целия регламент думите „съд за марките на Общността“ се заменят с думите „съд за европейските марки“ и се нанасят необходимите граматични промени;
- (4) В целия регламент думите „колективна марка на Общността“ се заменят с думите „европейска колективна марка“ и се нанасят необходимите граматични промени;

- (5) В целия регламент, с изключение на случаите, посочени в точки 2), 3) и 4), думите „Общност“, „Европейска общност“ и „Европейски общности“ се заменят със „Съюз“ и се нанасят необходимите граматични промени;
- (6) В целия регламент думата „Служба“, доколкото тя се отнася до Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), предвидена в член 2 от регламента, се заменя с „Агенция“ и се нанасят необходимите граматични промени;
- (7) В целия регламент думата „председател“ се заменя с „изпълнителен директор“ и се нанасят необходимите граматични промени;
- (8) Член 2 се заменя със следното:

„Член 2
Агенция

1. Създава се Агенция на Европейския съюз за марките, дизайните и моделите, наричана по-долу „Агенцията“.
2. Всички позовавания на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) в законодателството на Съюза се считат за позовавания на Агенцията.“;

- (9) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4
Знаци, които могат да съставляват европейска марка

Европейската марка може да се състои от всеки знак, по-специално думи, включително лични имена, рисунки, букви, цифри, цветове като такива, формата на стоката или на нейната опаковка, или звуци, при условие че тези знаци могат да:

- а) отличат стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия;
- б) бъдат представени по начин, който дава възможност на компетентните органи и на обществеността да определят точния обект на защитата, която се дава на притежателя на марката.“;

- (10) Член 7 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1, букви й) и к) се заменят със следния текст:

„й) марките, които са освободени от регистрация и не могат да продължат да се използват съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи защита на наименованията за произход и географските указания;

к) марките, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи защита на традиционни наименования за вина и храни с традиционно специфичен характер;

л) марките, които съдържат или се състоят от по-ранно сортово наименование, регистрирано за същия вид продукт в съответствие с Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната защита на Общността на сортовете растения.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Параграф 1 се прилага, независимо че мотивите за отказ за регистрация съществуват:

а) само в една част на Съюза;

б) само когато марка на чужд език или изписана с чужда писменост е преведена или транскрибирана на официален език или на писменост на държава членка.“;

(11) Член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. При възражение на притежателя на марката се отказва регистрация на марка:

а) когато тя е заявена за регистрация от агента или представителя на притежателя на марката, от негово собствено име и без разрешението на притежателя, освен ако този агент или представител не обоснове действията си;

б) когато марката може да бъде обърквана с по-ранна марка, защитена извън Съюза, при условие че към датата на подаване на заявката по-ранната марка все още е реално използвана и че заявителят е действал недобросъвестно.“;

б) в параграф 4 уводното изречение се заменя със следното:

„4. При възражение на притежателя на нерегистрирана марка или на друг знак, използван/а в процеса на търговия с по-голям обхват от местния, марката, за която се подава заявка, не се регистрира, когато и доколкото, съгласно законодателството на Съюза, в което се предвижда защита на наименованията за произход и географските указания, или законодателството на държавата членка, което е приложимо за този знак.“

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. При възражение на притежателя на по-ранна регистрирана марка по смисъла на параграф 2, се отказва регистрация на марката, за която е била

подадена заявката, когато тя е идентична или сходна с по-ранна марка, независимо дали стоките или услугите, за които е подадена заявката, са идентични, сходни или не са сходни с тези, за които е регистрирана по-ранната марка, когато, в случай на по-ранна европейска марка, марката се ползва с известност в Съюза, или, в случай на по-ранна национална марка, марката се ползва с известност в съответната държава членка, и ако използването без основание на марката, за която е била подадена заявка, би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на по-ранната марка или би ги увредило.“;

(12) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Права, предоставени от европейска марка

1. Регистрацията на европейска марка предоставя на притежателя изключителни права.

2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване на заявката или датата на приоритета на европейската марка, притежателят на европейска марка има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак за стоки или услуги, когато:

- а) знакът е идентичен с европейската марка и е използван за стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана европейската марка, и когато това използване засяга или е в състояние да засегне функцията на европейската марка да гарантира на потребителите произхода на стоките или услугите;
- б) знакът е идентичен или сходен с европейската марка и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни със стоките или услугите, за които е регистрирана европейската марка, ако съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва вероятност от свързване на знака с марката;
- в) знакът е идентичен или сходен с европейската марка, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не са сходни с тези, за които е регистрирана европейската марка, ако последната се ползва с известност в Съюза и ако използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на европейската марка или би ги увредило.

3. Може също да бъде забранено, ако условията, изложени в параграф 2, са налице:

- а) да се поставя знакът върху стоките или върху техните опаковки;

- б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара, или да се съхраняват за тези цели под този знак, или да се предлагат или предоставят услуги под този знак;
- в) да се внасят или да се изнасят стоки под този знак;
- г) да се използва знакът като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование;
- д) да се използва знакът в деловите книжа и в рекламата;
- е) да се използва знакът в сравнителната реклама по начин, който е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО.

4. Притежателят на европейска марка има също така право да възпрепятства вноса на стоките, посочени в параграф 3, буква в), дори когато само изпращачът на стоките действа с търговска цел.

5. Притежателят на европейска марка също така има право да възпрепятства въвеждането от всички трети лица, в контекста на търговска дейност, на стоки на митническата територия на Съюза без да бъдат пуснати в свободно обращение на тази територия, когато такива стоки, включително опаковки, идват от трети страни и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична с европейската марка, регистрирана по отношение на такива стоки, или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка.“;

(13) Добавят се следните членове 9а и 9б:

„Член 9а

Нарушаване на правата на притежателя чрез използване на оформление, опаковка или други средства

Когато има вероятност оформлението, опаковката или другите средства, върху които е поставена марката, да се използват за стоки или услуги, а използването по отношение на тези стоки или услуги да представлява нарушение на правата на притежателя по член 9, параграфи 2 и 3, притежателят на европейска марка има право да забрани:

- а) поставянето в търговската дейност на знак, идентичен или сходен с европейската марка, върху оформление, опаковка или други средства, върху които може да бъде поставяна марката;
- б) предлагането или пускането на пазара или складирането за тези цели, или вноса или износа на оформление, опаковка или други средства, върху които е поставена марката.

Член 9б

Дата на противопоставяне на правата срещу трети лица

1. Правата, предоставени от европейска марка, могат да се противопоставят на трети лица, считано от датата на публикуването на регистрацията на марката.

2. Може да бъде поискано разумно обезщетение за действия, последващи спрямо датата на публикуване на заявката за европейска марка, в случаите, при които след публикуването на регистрацията на марката тези действия биха били забранени в резултат на това публикуване.

3. Сезираният във връзка с конкретен случай съд не може да се произнесе по същество, докато регистрацията не бъде публикувана.“

(14) Член 12 се заменя със следното:

„Член 12

Ограничения на действието на европейска марка

1. Европейската марка не дава право на притежателя да забранява на трети лица да използват в процеса на търговия:

- а) собственото си име или адрес;
- б) знаци или означения, които не са отличителни или са свързани с вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, момента на производство на стоките или на предоставянето на услугата, или с други характеристики на стоките или услугите;
- в) марката с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като тези на притежателя на марката, по-специално когато използването на марката е необходимо, за да се означаи предназначението на стока или услуга, по-специално като принадлежности или резервни части.

Първа алинея се прилага само ако използването от третото лице е в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията.

2. Счита се, че използването от трето лице не е в съответствие с почтените практики, по-специално в следните случаи:

- а) използването оставя впечатлението, че е налице търговска връзка между третото лице и притежателя на марката;
- б) използването води до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на марката или ги уврежда без основателни причини.“;

(15) В член 13, параграф 1 думите „в Общността“ се заменят с „в Европейското икономическо пространство“;

(16) Добавя се следният член 13а:

„Член 13а

Позоваване на правото на притежателя на по-късно регистрирана марка като защита в производство за установяване на нарушение

1. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на европейска марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана европейска марка, ако тази по-късна марка не бъде обявена за недействителна в съответствие с член 53, параграфи 3 и 4, член 54, параграфи 1 и 2 и член 57, параграф 2.

2. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на европейска марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана национална марка, ако тази по-късна национална марка не бъде обявява за недействителна в съответствие с член 8, член 9, параграфи 1 и 2 и член 48, параграф 3 от Директива [XXX].

3. Когато притежателят на европейска марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка съгласно параграфи 1 или 2, притежателят на тази по-късно регистрирана марка няма право да забрани използването на посочената по-ранна европейска марка в рамките на производството за установяване на нарушение.“;

(17) В член 15, параграф 1 втора алинея се заменя със следното:

„Използване по смисъла на първа алинея представлява също така:

- а) използването на европейската марка под форма, различаваща се от формата, под която тя е регистрирана, по елементи, които не променят отличителния характер на марката, независимо от това дали марката е регистрирана и под формата, под която е използвана;
- б) поставянето на европейската марка върху стоките или върху тяхната опаковка в Съюза единствено за целите на износа.“;

(18) В член 16, параграф 1 уводното изречение се заменя със следното:

„1. Освен ако членове 17—24 не предвиждат друго, европейската марка като обект на право на собственост се разглежда в нейната цялост и за цялата територия на Съюза като национална марка, регистрирана в държавата членка, в която според Регистъра на европейските марки (наричан по-долу „регистърът“):“;

(19) В член 17 параграф 4 се заличава;

(20) Член 18 се заменя със следното:

„Член 18

Прехвърляне на марка, регистрирана на името на агент

1. Когато европейска марка е била регистрирана на името на агента или представителя на лице, което е притежател на тази марка, без разрешението на притежателя, последният има право да поиска прехвърлянето на регистрацията на европейската марка в негова полза, освен ако този агент или представител не обоснове своите действия.

2. Притежателят може да представи искане за прехвърляне съгласно параграф 1 пред:

- а) Агенцията, вместо да подаде искане за обявяване на недействителност въз основа на член 53, параграф 1, буква б);
- б) съд за европейските марки съгласно предвиденото в член 95, вместо да предяви насрещен иск за обявяване на недействителност въз основа на член 100, параграф 1.“;

(21) Член 19 се изменя, както следва:

- а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. По искане на една от страните правата, посочени в параграф 1, или прехвърлянето на тези права се вписват в регистъра и се публикуват.“;

- б) добавя се следният параграф 3:

„3. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съобразно параграф 2.“;

(22) В член 20 се добавя следният параграф 4:

„4. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съобразно параграф 3.“;

(23) В член 22 се добавя следният параграф 6:

„6. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съобразно параграф 5.“;

(24) В дял II се добавя следният раздел 5:

„РАЗДЕЛ 5

Делегиране на правомощия

Член 24а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) задължението на заявителя да представи превод или транскрипция на езика на заявката, посочено в член 7, параграф 2, буква б);
- б) процедурата за вписване в регистъра на прехвърлянето, посочена в член 17, параграф 5;
- в) процедурата за вписване в регистъра на създаването или прехвърлянето на вещни права, посочена в член 19, параграф 2;

- г) процедурата за вписване в регистъра на мярката за принудително изпълнение, посочена в член 20, параграф 3;
- д) процедурата за вписване в регистъра на участието в производство по несъстоятелност, посочена в член 21, параграф 3;
- е) процедурата за вписване в регистъра на предоставянето или прехвърлянето на лицензия, посочена в член 22, параграф 5;
- ж) процедурата за отмяна или промяна на вписването в регистъра на вещно право, мярка за принудително изпълнение или лицензия, посочени съответно в член 19, параграф 3, член 20, параграф 4 и член 22, параграф 6.“;

(25) Член 25 се заменя със следното:

„Член 25

Подаване на заявки

Заявки за европейска марка се подават в Агенцията.“;

(26) Член 26 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква г) се заменя със следното:

„г) представяне на марката, което отговаря на изискванията, установени в член 4, буква б).“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1 и 2, заявката за европейска марка следва да отговаря на формалните условия, установени в съответствие с член 35а, буква б). Ако в тези условия е предвидено електронно изображение на марката, изпълнителният директор на Агенцията може да определи формата и максималния размер на този електронен файл.“;

(27) Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Дата на подаване

Датата на подаване на заявка за европейска марка е датата, на която документите, съдържащи информацията, посочена в член 26, параграф 1, са подадени в Агенцията от заявителя, при условие че бъде платена таксата за подаване на заявка, като платежното нареждане трябва да е направено най-късно на тази дата.“

(28) Член 28 се заменя със следното:

„Член 28

Определяне и класификация на стоките и услугите

1. Стоките и услугите, за които се иска регистрация, се класифицират според системата за класификация, установена със Спогодбата от Ница относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марките от 15 юни 1957 г. (наричана по-долу „Класификацията от Ница“).
2. Стоките и услугите, за които се иска защита с марката, се определят от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на базата на заявката да определят степента на търсената защита. Списъкът на стоките и услугите трябва да позволява всяка позиция от него да бъде класифицирана само в един клас от Класификацията от Ница.
3. За целите на параграф 2 могат да бъдат използвани общите означения в заглавията на класовете от Класификацията от Ница или други общи понятия, при условие че те отговарят на изискуемите стандарти за яснота и точност.
4. Агенцията отхвърля заявката по отношение на означения или понятия, които са неясни или неточни, ако заявителят не предложи приемлива формулировка в срок, определен от Агенцията за тази цел.
5. Използването на общи понятия, в т.ч. на общи означения от заглавията на класовете от Класификацията от Ница, се тълкува като включващо всички стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на означението или понятието. Употребата на такива термини или означения не може да се тълкува като включваща искане по отношение на стоки или за услуги, които не могат да бъдат обхванати от буквалния смисъл.
6. Когато заявителят поиска регистрация за повече от един клас, стоките и услугите се групират според класовете от Класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа, към който принадлежи тази група стоки или услуги, и се представя съгласно поредността на класовете.
7. Класификацията на стоките и услугите се извършва изключително за административни цели. На отделните стоки и услуги не се гледа като на сходни една с друга въз основа на факта, че попадат в един и същ клас от Класификацията от Ница; и обратно — на тях не се гледа като на несходни една с друга на основание на това, че попадат в различни класове от Класификацията от Ница.
8. Притежателите на европейски марки, за които е подадена заявка преди 22 юни 2012 г. и които са регистрирани единствено по отношение на цяло заглавие на клас от Класификацията от Ница, могат да декларират, че намерението им към датата на подаване е било да търсят защита за стоки или услуги извън тези, обхванати от буквалния смисъл на заглавието на този клас, при условие че така определените стоки или услуги са включени в азбучния списък за посочения клас на изданието на Класификацията от Ница, което е било в сила към датата на подаване.

Декларацията се подава в Агенцията в срок от четири месеца от датата на влизане в сила на настоящия регламент и в нея се посочват по ясен, точен и конкретен начин стоките и услугите извън тези, които недвусмислено са

обхванати от буквалния смисъл на означенията в заглавието на класа, за които се е отнасяло първоначалното намерение на притежателя. Агенцията взема подходящи мерки за нанасяне на съответни промени в регистъра. Тази възможност не засяга прилагането на член 15, член 42, параграф 2, член 51, параграф 1, буква а) и член 57, параграф 2.

Смята се, че европейските марки, за които не е направена декларация в рамките на срока, посочен във втора алинея, включват, считано от изтичането на този срок, само стоки или за услуги, ясно обхванати от буквалния смисъла на означенията, включени в заглавието на съответния клас.“;

(29) В член 29, параграф 5 се добавя следното изречение:

„Ако е необходимо, изпълнителният директор на Агенцията поисква от Комисията да отправи запитване дали държавата по смисъла на първото изречение предоставя такова реципрочно третиране.“;

(30) Член 30 се заменя със следното:

„Член 30

Претендиране на приоритет

1. Исканията за установяване на приоритет се представят заедно със заявката за европейска марка и включват датата, номера и държавата на предходната заявка.

2. Изпълнителният директор на Агенцията може да определи, че допълнителната информация и документацията, която заявителят следва да представи в подкрепа на искането за установяване на приоритет, може да бъде по-малко детайлна от изискуемата съгласно правилата, приети в съответствие с член 35а, буква г), при условие че изискуемата информация е вече на разположение на Агенцията от други източници.“;

(31) Член 33 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следното изречение:

„Искането за установяване на приоритет се представя заедно със заявката за европейската марка.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Всеки заявител, който желае да се позове на приоритет в съответствие с параграф 1, е длъжен да представи доказателства за излагането на стоките или услугите с марката, за която е подадена заявка.“;

(32) В член 34 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Предходността, претендирана за дадена европейска марка, изтича, когато по-ранната марка, чиято предходност се претендира, е обявена за недействителна или е отменена. Когато по-ранната марка е отменена, правото на предходност се прекратява, при условие че отмяната поражда действие

преди датата на подаване на заявка или дата на приоритет на европейската марка.“;

(33) В дял III се добавя следният раздел 5:

„РАЗДЕЛ 5

Делегиране на правомощия

Член 35а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) средствата и условията за подаване на заявка за европейска марка пред Агенцията в съответствие с член 25;
- б) подробностите относно съдържанието на заявката за европейска марка, посочени в член 26, параграф 1), видът на таксите, дължими за заявката, посочени в член 26, параграф 2, включително броят на класовете на стоките и услугите, които са обхванати от тези такси, и формалните условия за заявката, посочени в член 26, параграф 3;
- в) процедурите за установяване на реципрочност в съответствие с член 29, параграф 5;
- г) процедурата и правилата за предоставяне на информация и документация при претендиране на приоритет на предишна заявка съгласно член 30;
- д) процедурата и правилата за представяне на доказателства при претендиране на изложбен приоритет в съответствие с член 33, параграф 1;
- е) процедурата за претендиране на предходност на национална марка в съответствие с член 34, параграф 1 и член 35, параграф 1.“;

(34) В член 36, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) заявката за европейска марка е в съответствие с условията, предвидени в настоящия регламент, и с формалните условия, посочени в член 26, параграф 3.“;

(35) В член 37 параграф 2 се заличава;

(36) В дял IV раздел 2 се заличава;

(37) Член 39 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Ако условията, на които трябва да отговаря заявката за европейска марка, са изпълнени, заявката се публикува за целите на член 42, освен

ако нейната регистрация не е отказана съгласно член 37. Публикуването на заявката не засяга информация, която вече е предоставена на обществеността по друг начин в съответствие с настоящия регламент или с делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент.“;

б) добавя се следният параграф 3:

„3. Агенцията коригира всички грешки или неточности, допуснати при публикуването на заявката.“;

(38) Член 40 се заменя със следното:

„Член 40

Бележки на трети лица

1. Всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат да изпратят на Агенцията писмени бележки, посочващи на кое от основанията по членове 5 и 7 регистрацията на марката трябва да бъде отказана служебно.

Тези лица и групи или организации не придобиват качеството на страни в производството пред Агенцията.

2. Бележките на трети лица трябва да бъдат представени до изтичането на срока за представяне на възражения или, когато е подадено възражение срещу марката, преди постановяване на окончателно решение по възражението.

3. Представянето на бележки съгласно параграф 1 се извършва без да се засяга правото на Агенцията по собствена инициатива да открие повторно процедурата по разглеждане на абсолютни основания по всяко време преди регистрацията, когато това е целесъобразно.

4. Бележките, посочени в параграф 1, се съобщават на заявителя, който може да вземе позиция.“;

(39) В член 41 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Възражението е в писмена форма и е мотивирано. То се счита за направено едва след плащането на таксата за възражение.

4. В срока, определен от Агенцията, възразяващият може да предостави факти, доказателства и аргументи в подкрепа на възражението си.“;

(40) В член 42, параграф 2, първо изречение думите „през петте години, предхождащи публикуването“ се заменят с „през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета“;

(41) Член 44 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква б) се заменя със следния текст:

„б) преди определянето от Агенцията на датата на подаване, посочена в член 27, и преди изтичане на срока за подаване на възражение, предвиден в член 41, параграф 1.“;

б) параграф 3 се заличава.

(42) Член 45 се заменя със следното:

„Член 45

Регистрация

1. Когато заявката отговаря на изискванията на настоящия регламент и когато в срока, посочен в член 41, параграф 1, не е било направено възражение или когато възражението е било отхвърлено с окончателно решение, марката се регистрира като европейска марка. Регистрацията се публикува.

2. Агенцията издава удостоверение за регистрация. Удостоверението може да бъде издадено по електронен път.

3. Притежателя на регистрирана европейска марка има право да използва във връзка със стоките и услугите, които са обхванати от регистрацията, символ непосредствено до марката, удостоверяващ, че марката е регистрирана в Съюза, само докато регистрацията е в сила. Точната конфигурация на този символ се определя от изпълнителния директор на Агенцията.

4. Символът за регистрирана марка не може да се използва от лице, различно от притежателя на марката, или без съгласието на притежателя. Притежателят на марката не може да използва символа за марка преди марката да е регистрирана или след отмяната, обявяването на недействителност, изтичането на срока на валидност или отказа от марката.“;

(43) В дял IV се добавя следният раздел 7:

„РАЗДЕЛ 7

Делегиране на правомощия

Член 45а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) процедурата за преглед на спазването на условията за предоставяне на дата за подаване по член 36, параграф 1, буква а) и на формалните условия по член 26, параграф 3 и процедурата за проверка на плащането на таксите за клас по член 36, параграф 1, буква в);
- б) процедурата за проверка на абсолютните основания за отказ по член 37;
- в) данните, които следва да се посочат при публикуването на заявката по член 39, параграф 1;

- г) процедурата за коригиране на грешки и неточности в публикациите на заявките за европейски марки съгласно член 39, параграф 3;
- д) процедурата за представяне на бележки от трети лица по член 40;
- е) подробностите относно процедурата за подаване и разглеждане на възражения по членове 41 и 42;
- ж) процедурите за промяна на заявката съгласно член 43, параграф 2 и за разделяне на заявката съгласно член 44;
- з) данните, които да се впишат в регистъра при регистриране на европейска марка, условията за публикуване на регистрацията, посочени в член 45, параграф 1 и съдържанието и условията за издаване на удостоверение за регистрацията по член 45, параграф 2.“;

(44) В член 49 параграф 3 се заличава;

(45) Добавя се следният член 49а:

„Член 49а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) процедурните правила за подновяване на европейската марка съгласно член 47, включително вида на таксите, които трябва да бъдат платени;
- б) процедурата за промяна на регистрацията на европейска марка, предвидена в член 48, параграф 2;
- в) процедурата за разделяне на европейска марка, предвидена в член 49.“;

(46) В член 50 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Отказът се обявява писмено пред Агенцията от притежателя на марката. Отказът има действие само след като бъде вписан в регистъра. Валидността на отказа от европейска марка, който е обявен пред Агенцията след подаването на искане за отмяна на тази марка съгласно член 56, параграф 1, зависи от окончателното отхвърляне или оттегляне на искането за отмяна.“;

„3. Отказът се вписва в регистъра само със съгласието на притежателя на право, вписано в регистъра. Ако е била регистрирана лицензия, отказът се вписва в регистъра само ако притежателят на марката докаже, че е информирал лицензополучателя за намерението си да се откаже; това вписване се прави след изтичането на срока, определен в съответствие с член 57а, буква а).“;

(47) В член 53, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Условията, посочени в букви а), б) и в) на първата алинея, трябва да бъдат изпълнени към датата на подаване или дата на приоритет на европейската марка.“;

(48) В член 54 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Когато притежател на марка на Общността е търпял в продължение на пет последователни години използването на по-късна европейска марка в Съюза, като е знаел за това използване, той не може повече да иска обявяването ѝ за недействителна за стоките или услугите, за които е била използвана по-късната марка, освен ако заявката за по-късната европейска марка е била извършена недобросъвестно.

2. Когато притежател на по-ранна национална марка, както е посочено в член 8, параграф 2, или на друг по-ранен знак, посочен в член 8, параграф 4, е търпял в продължение на пет последователни години използването на по-късна европейска марка в държавата членка, в която е защитена/защитен тази по-ранна марка или друг по-ранен знак, като е знаел за това използване, той не може повече да иска обявяването на по-късната марка за недействителна за стоките или услугите, за които е била използвана по-късната марка, освен ако заявката за по-късната европейска марка е била извършена недобросъвестно.“

(49) Член 56 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, буква в) думите „по силата на законодателството на съответната държава-членка“ се заменят с думите „по силата на правото на Съюза или на съответната държава членка“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Искането за отмяна или за обявяване на недействителност е недопустимо, когато по искане, което се отнася до същия предмет и същото основание между същите страни, има произнесено решение по същество от Агенцията или от съд за европейските марки съгласно предвиденото в член 95, и решението на Агенцията или на този съд относно искането е окончателно.“;

(50) В член 57, параграф 2, второ изречение думите „датата на публикуването на заявката за марка на Общността“ се заменят с думите „датата, на която е направена заявката, или датата на приоритета на заявката за европейска марка“;

(51) В дял VI се добавя следният раздел 6:

„РАЗДЕЛ 6

Делегиране на правомощия

Член 57а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) процедурата за отказ от европейска марка, посочена в член 50, включително срока, предвиден в параграф 3 от посочения член;
- б) процедурите за отмяна и обявяване на недействителност на европейска марка, посочени в членове 56 и 57.“;

(52) Член 58, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Решенията на всички компетентни да приемат решения инстанции в Агенцията, които са изброени в член 130, букви а) — г), подлежат на обжалване. Както срокът за обжалване, предвиден в член 60, така и подаването на жалба имат суспендиращо действие.“;

(53) Член 62 се заличава;

(54) Член 64, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Решенията на апелативните състави пораждаат действие едва след изтичане на срока, посочен в член 65, параграф 5, или, ако в този срок е била подадена жалба пред Общия съд, от датата, на която тя е отхвърлена, или от датата на всяка жалба, подадена пред Съда срещу решението на Общия съд.“;

(55) Член 65 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Жалби срещу решенията на апелативните състави могат да се подават пред Общия съд.

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Общият съд може да отмени или да измени обжалваното решение.“;

в) параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Жалбата се подава до Общия съд в срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на решението на апелативния състав.

6. Агенцията взема необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Общия съд, или, в случай на обжалване на това решение, с решението на Съда.“;

(56) Добавя се следният член 65а:

„Член 65а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) съдържанието на жалбата по член 60, както и процедурата за подаване на жалба и за нейното разглеждане;

- б) съдържанието и формата на решенията на апелативния състав по член 64;
- в) възстановяването на таксите за обжалване по член 60.“;
- (57) Заглавието на дял VIII се заменя със следното:
- „СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ЕВРОПЕЙСКИТЕ КОЛЕКТИВНИ МАРКИ И ЕВРОПЕЙСКИТЕ СЕРТИФИКАТНИ МАРКИ“;**
- (58) Между заглавието на дял VIII и член 66 се добавя следното заглавие:
- „РАЗДЕЛ 1
Европейски колективни марки“;**
- (59) В член 66 параграф 3 се заменя със следното:
- „3. Дялове I — VII и IX — XIV се прилагат за европейските колективни марки, доколкото настоящият раздел не предвижда друго.“;
- (60) В член 67, параграф 1 думите „в рамките на определения срок“ се заменят с „в рамките на срока, определен в съответствие с член 74а“;
- (61) Член 69 се заменя със следното:
- „Член 69
Бележки на трети лица**
- Когато на Агенцията са представени писмени бележки относно европейската колективна марка съгласно член 40, тези бележки могат също да се основават на конкретните основания за отхвърляне на заявката за европейска колективна марка по член 68.“;
- (62) Добавя се следният член 74а:
- „Член 74а
Делегиране на правомощия**
- На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на посочения в член 67, параграф 1 период за представяне на Агенцията на правилата за използването на европейската колективна марка и съдържанието на тези правила, посочено в член 67, параграф 2.“;
- (63) В дял VIII се добавя следният раздел 2:
- „РАЗДЕЛ 2
Европейски сертификатни марки**
- Член 74б
Европейски сертификатни марки**

1. Европейска сертификатна марка е европейска марка, описана като такава при подаване на заявката и годна да отличава стоките или услугите, които са сертифицирани от притежателя на марката по отношение на географския произход, материала, начина на производство на стоките или способа на предоставяне на услугите, качеството, точността или други характеристики, от стоките и услугите, които не са сертифицирани по този начин.

2. Всяко юридическо лице, включително институции, органи и образувания, подчинени на публичното право, могат да подадат заявка за европейски сертификатни марки, при условие че:

- а) юридическото лице не извършва стопанска дейност, включваща доставка на стоки или услуги от сертифицирания вид;
- б) юридическото лице е компетентно да сертифицира стоките или услугите, за които е заявена регистрацията на марката.

3. Чрез дерогация от член 7, параграф 1, буква в) знаци или означения, които могат да служат в търговията за означаване на географския произход на стоките или на услугите, могат да съставляват европейски сертификатни марки по смисъла на параграф 1. Сертификатната марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност подобни знаци или означения, доколкото това използване става в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията. Сертификатната марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско означение.

4. Дялове I — VII и IX — XIV се прилагат за европейските сертификатни марки, доколкото настоящият раздел не предвижда друго.

Член 74в

Правила за използване на марката

1. Заявителят на европейска сертификатна марка представя правилата за използване на сертификатната марка в рамките на срока, определен в съответствие с член 74к.

2. В правилата за използването се посочват лицата, които имат право да използват марката, характеристиките, които се сертифицират с марката, как сертифициращият орган следва да тества тези характеристики и да упражнява надзор върху използването на марката, както и условията за използване на марката, включително санкциите.

Член 74г

Отхвърляне на заявката

1. В допълнение към основанията за отхвърляне на заявка за европейска марка, предвидени в членове 36 и 37, заявка за европейска сертификатна марка се отхвърля, когато тя не отговаря на разпоредбите на членове 74б и 74в или когато правилата за използване противоречат на обществения ред или на добрите нрави.

2. Заявка за европейска сертификатна марка се отхвърля също така когато има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато е възможно тя да бъде възприета като нещо различно от сертификатна марка.

3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, чрез изменение на правилата за използване, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

Член 74д

Бележки на трети лица

Когато на Агенцията са представени писмени бележки относно европейска сертификатна марка съгласно член 40, тези бележки могат също да се основават на конкретните основания за отхвърляне на заявката за европейска сертификатна марка по член 74г.

Член 74е

Изменение на правилата за използване на марката

1. Притежателят на европейска сертификатна марка предоставя на Агенцията всяко изменение на правилата за използване.

2. Изменението не се посочва в регистъра, ако изменените правила не отговарят на изискванията на член 74в или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 74г.

3. Член 74д се прилага за изменените правила за използване.

4. За целите на настоящия регламент измененията на правилата за използване пораждаат действие едва от датата на вписване на изменението в регистъра.

Член 74ж

Прехвърляне

Чрез дерогация от член 17, параграф 1, европейска сертификатна марка може да бъде прехвърляна само на юридически лица, които отговарят на изискванията на член 74б, параграф 2.

Член 74з

Лица, които имат право да предявят иск за установяване на нарушение

1. Само притежателят на европейска сертификатна марка или лице, изрично упълномощено от него за тази цел, имат право да предявят иск за установяване на нарушение.

2. Притежателят на европейска сертификатна марка има право да претендира обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за понесените от тях вреди вследствие на неразрешеното използване на марката.

Член 74и

Основания за отмяна

В допълнение към основанията за отмяна, предвидени в член 51, правата на притежателя на европейска сертификатна марка се прекратяват въз основа на искане до Агенцията или въз основа на предявен насрещен иск в производство за установяване на нарушение, когато е изпълнено някое от следните условия:

- а) притежателят вече не отговаря на изискванията на член 74б, параграф 2;
- б) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяване на използването на марката по начин, несъвместим с условията за използване, предвидени в правилата за използване, чиито изменения при необходимост са били вписани в регистъра;
- в) начинът, по който марката е била използвана от притежателя, е довел до това тя да въведе в заблуждение обществеността по посочения в член 74г, параграф 2 начин;
- г) изменението на правилата за използване на марката е било вписано в регистъра в нарушение на разпоредбите на член 74е, параграф 2, освен ако притежателят на марката чрез ново изменение на правилата за използване не се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

Член 74й

Основания за недействителност

В допълнение към основанията за недействителност, предвидени в членове 52 и 53, европейската сертификатна марка се обявява за недействителна въз основа на искане до Агенцията или въз основа на насрещен иск в производство за установяване на нарушение, когато тя е била регистрирана в нарушение на разпоредбите на член 74г, освен ако притежателят на марката, чрез изменение на правилата за използването, не се съобрази с изискванията, посочени в тези разпоредби.

Член 74к

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на посочения в член 74в, параграф 1 период за представяне на Агенцията на правилата за използване на европейската сертификатна марка и съдържанието на тези правила, посочено в член 74в, параграф 2.‘‘;

- (64) Член 75 се заменя със следното:

„Член 75

Форма на решенията и съобщенията на Агенцията

1. Решенията на Агенцията се мотивират. Те се основават единствено на основанията или доказателствата, по които засегнатите страни са имали възможност да изразят позиция.

2. Във всяко решение, съобщение или известие на Агенцията се посочват отделът или подразделението на Агенцията, както и името или имената на отговорния служител или служители. Те се подписват от служителя или служителите или вместо подпис на тях се поставя печат или щемпел на Агенцията. Изпълнителният директор може да определи, че други начини за идентифициране на отдела или подразделението на Агенцията, както и името на отговорния служител или служители или идентификация, различна от печат, могат да бъдат използвани в случаите, когато решения, съобщения или известия на Агенцията се предават по факс или чрез друго техническо средство за комуникация.“;

(65) В член 76, параграф 1 се добавя следното изречение:

„В производството за обявяване на недействителност по член 52 Агенцията ограничава своята проверка до основанията и аргументите, предоставени от страните.“;

(66) В член 78 се добавя следният параграф 5:

„5. Изпълнителният директор на Агенцията определя размера на разноските, които трябва да бъдат изплатени, включително авансовите плащания, във връзка с разходите по събирането на доказателства по член 93а, буква б).“;

(67) Член 79 се заменя със следното:

„Член 79

Нотификация

1. Агенцията нотифицира служебно на засегнатите лица всички решения и покани за явяване пред нея, както и всяко известие или друго съобщение, даващо началото на срок или чието нотифициране е предвидено в други разпоредби на настоящия регламент или на делегирани актове, приети съгласно настоящия регламент, или чието нотифициране е разпоредено от изпълнителния директор на Агенцията.

2. Изпълнителният директор може да определи кои документи, различни от решения, за които има срок за обжалване, и покани за явяване, се нотифицират с препоръчано писмо с обратна разписка.

3. Нотификацията може да се извършва по електронен път, като подробностите в тази връзка се определят от изпълнителния директор.

4. Когато нотифицирането се осъществява чрез публично известие, изпълнителният директор определя начина за публикуване на известието и началото на едномесечния срок, след изтичането на който документът се счита за нотифициран.“;

(68) Добавят се следните членове 79а, 79б, 79в и 79г:

„Член 79а

Констатиране за загубата на права

В случаите, когато Агенцията констатира, че е налице загуба на права, произтичаща от настоящия регламент или от делегираните актове, приети съгласно настоящия регламент, без да е било прието решение, тя съобщава това на засегнатото лице в съответствие с член 79. Последното може да отправи искане за приемане на решение по този въпрос. Агенцията приема такова решение, когато не е съгласна с лицето, което е поискало решението; в противен случай Агенцията променя констатацията си и информира лицето, подало искането за решение.

Член 79б

Съобщения до Агенцията

Съобщенията до Агенцията могат да се изпращат по електронен път. Изпълнителният директор определя до каква степен и при какви технически условия тези съобщения могат да бъдат подавани по електронен път.

Член 79в

Срокове

1. Изчисляването и продължителността на сроковете е в съответствие с правилата, приети съгласно член 93а, буква е).
2. Преди началото на всяка календарна година изпълнителният директор на Агенцията посочва дните, в които Агенцията не е отворена за получаване на документи или в които не се доставя поща в населеното място, където се намира Агенцията.
3. Изпълнителният директор посочва продължителността на периода на прекъсване в случай на общо прекъсване на доставките на пощата в държавата членка, в която се намира Агенцията, или в случай на прекъсване на достъпа на Агенцията до позволените средства за комуникация.
4. Ако някакво изключително обстоятелство, като природно бедствие или стачка, прекъсне или разстрои нормалната комуникация между страните по производството и Агенцията в едната или другата посока, изпълнителният директор на Агенцията може да определи, че за страните по производството, живеещи или със седалище в засегнатата държава или назначили свой представител с място на стопанска дейност в засегнатата държава, всички срокове, които иначе биха изтекли на или след датата на началото на подобно обстоятелство, се удължават до определена от него дата. При определянето на тази дата той преценява и момента на приключване на изключителното обстоятелство. Ако това обстоятелство засяга седалището на Агенцията, в съответното решение на изпълнителния директор се уточнява, че то се прилага за всички страни по производството.";

Член 79г

Коригиране на грешки и явни пропуски

Агенцията коригира всички езикови грешки или грешки в транскрипцията и явни пропуски в решенията на Агенцията или технически грешки по вина на

Агенцията при регистрирането на марката или публикуването на нейната регистрация.“;

(69) Член 80 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, първо изречение думите „решение, което съдържа явна процедурна грешка“ се заменят с думите „решение, което съдържа явна грешка“;

б) в параграф 2, второто изречение се заменя със следния текст:

„Заличаването на вписването в регистъра или отмяната на решението се осъществява в срок от една година от датата, на която е извършено вписването в регистъра или е било взето решението, след консултация със страните в производството и с евентуалните притежатели на права върху въпросната европейска марка, които са вписани в регистъра.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Настоящият член не засяга правото на страните да подадат жалба съгласно членове 58 и 65, нито възможността за поправяне на грешки и явни пропуски съгласно член 79г. Когато срещу решение на Агенцията, съдържащо грешка, е подадена жалба, производството по обжалване става безпредметно след отмяната от Агенцията на нейното решение съгласно параграф 1 от настоящия член.“;

(70) Член 82 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Настоящият член не се прилага за сроковете, предвидени в член 29, параграф 1, член 33, параграф 1, член 36, параграф 2, член 41, параграфи 1 и 3, член 47, параграф 3, член 60, член 65, параграф 5, член 81, член 112, както и за сроковете, предвидени в параграф 1 от настоящия член, или за срока за претенцията за предходност по член 34, след като заявката е била подадена.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Ако Агенцията удовлетвори молбата, се счита, че последствията от неспазването на срока не са настъпили. Ако бъде прието решение между датата на изтичане на неспазения срок и молбата за продължаване на производството, отделът, който е компетентен да взема решения относно пропуснатото действие, преразглежда решението и, ако извършването на пропуснатото действие само по себе си е достатъчно, приема различно решение. Ако първоначалното решение не се налага да бъде променено, то се потвърждава писмено.“;

(71) Добавя се следният член 82а:

„Член 82а

Прекъсване на производството

При прекъсване или възобновяване на производството Агенцията се съобразява с условията, определени в съответствие с член 93а, буква и).“;

(72) Член 83 се заменя със следното:

„Член 83

Позоваване на общите принципи

При липсата на процедурни разпоредби в настоящия регламент или в делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент, Агенцията взема предвид общоприетите в тази област принципи в държавите членки.“;

(73) В член 85, параграф 1 думите „при условията, установени в регламента за прилагане“ се заменят с думите „при условията, установени съгласно член 93а, буква й).“;

(74) В член 86, параграф 2 второто изречение се заменя със следното:

„Всяка държава членка следва да определи един орган, който да отговаря за проверката на автентичността на решението, и да съобщи данните му за връзка на Агенцията, Съда на Европейския съюз и Комисията. Този орган прилага към решението заповедта за принудително изпълнение на решението, без да са необходими допълнителни формалности, освен проверка за автентичност на решението.“;

(75) Член 87 се заменя със следното:

„Член 87

Регистър на европейските марки

1. Агенцията води регистър, където се вписват данните, чието вписване или посочване са предвидени в настоящия регламент или в делегиран акт, приет съгласно настоящия регламент. Агенцията редовно актуализира регистъра.

2. Регистърът е отворен за публични проверки. Той може да бъде воден в електронен вид.

3. Агенцията поддържа електронна база данни, която съдържа данните за заявките за регистрация на европейски марки и вписванията, направени в регистъра. Съдържанието на тази база данни може да се предоставя на разположение на обществеността. Изпълнителният директор определя условията за достъп до базата данни и начина, по който съдържанието на тази база данни може да бъде предоставено на разположение на машинно четим формат, включително съответните такси.“;

(76) Член 88 се изменя, както следва:

- а) заглавието „Публична проверка“ се заменя с „Проверка и съхраняване на досиетата“;
- б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато досиетата се проверяват в съответствие с параграфи 2 или 3, някои документи от досието могат да бъдат изключени от проверката. Изпълнителният директор определя начините на проверка.

5. Агенцията съхранява досиетата за всяка процедура, свързана със заявка за европейска марка или регистрация на европейска марка. Изпълнителният директор определя формата, под която се съхраняват тези досиета. Когато досиетата се съхраняват в електронен формат, оригиналните документи, съставляващи основата на тези електронни досиета, подлежат на унищожаване след изтичането на определен срок от датата на получаването им в Агенцията, който се определя от изпълнителния директор.“;

(77) Член 89 се заменя със следното:

„Член 89

Периодични публикации

1. Агенцията публикува периодично:

- а) Бюлетин на европейските марки, който съдържа вписванията в регистъра, както и всички други данни, чието публикуване е предвидено в настоящия регламент или в делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент;
- б) Официален вестник, съдържащ известията и информацията от общ характер, изходяща от изпълнителния директор на Агенцията, както и всяка друга информация, имаща отношение към настоящия регламент и неговото прилагане.

Публикациите, посочени в букви а) и б), могат да се извършват по електронен път.

2. Бюлетинът на европейските марки се публикува по начин и с честотата, определени от изпълнителния директор.

3. Изпълнителният директор може да реши, че някои данни следва да се публикуват в Официалния вестник на всички официални езици на Съюза.“;

(78) Член 92 се изменя, както следва:

- а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 3, второ изречение, физическите и юридическите лица, които нямат нито постоянен адрес, нито основно място на стопанска дейност, нито реално и сериозно

промишлено или търговско предприятие в Съюза, се представляват пред Агенцията в съответствие с член 93, параграф 1 във всички производства, предвидени в настоящия регламент, с изключение на подаването на заявка за европейска марка.

Чрез дерогация от първата алинея, не е необходимо физическите или юридическите лица, посочени в тази алинея, да бъдат представлявани пред Агенцията в случаите, когато това е предвидено съгласно член 93а, буква п).“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато условията, установени съгласно член 93а, буква п), са изпълнени, се назначава общ представител.“;

(79) Член 93 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Представителството на физическите или юридическите лица пред Агенцията може да бъде осъществявано само:

а) от адвокат, правоспособен на територията на държава членка, който има място на стопанска дейност в Съюза, ако той може да извършва дейност в рамките на посочената държава като представител по въпросите на марките;

б) от професионални представители, вписани в списъка, който се води за тази цел от Агенцията.

При поискване от Агенцията представителите пред Агенцията ѝ представят подписано пълномощно, което се прилага към досието.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Изпълнителният директор на Агенцията може да предостави дерогация:

а) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква в), второ изречение, когато заявителят представи доказателство, че е придобил изискваната квалификация по друг начин;

б) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква а), в случай на висококвалифицирани специалисти, при условие че са изпълнени изискванията на параграф 2, букви б) и в).“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Дадено лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители при условията, установени съгласно член 93а, буква п).“;

(80) В дял IX се добавя следният раздел 5:

„РАЗДЕЛ 5

Възлагане на правомощия

Член 93а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) изискванията относно формата на решенията, посочени в член 75;
- б) условията за провеждане на устното производство и събирането на доказателства, посочени в членове 77 и 78;
- в) условията за нотификацията по член 79;
- г) процедурата за констатиране на загуба на права по член 79а;
- д) правилата относно средствата за комуникация, включително електронните средства за комуникация по член 79б, които следва да се използват от страните в производствата пред Агенцията, и формулярите, които следва да се предоставят от Агенцията;
- е) правилата, които регламентират изчислението и продължителността на сроковете по член 79в, параграф 1;
- ж) процедурата за коригиране на езикови грешки или грешки при транскрибирането и явни пропуски в решенията на Агенцията и технически грешки по вина на Агенцията при регистрирането на марката или при публикуването на регистрацията ѝ, както е посочено в член 79г;
- з) процедурата за отмяна на решение или за заличаване на вписване в регистъра, както е посочено в член 80, параграф 1;
- и) редът и условията за прекъсването и възобновяване на производството пред Агенцията по член 82а;
- й) процедурите за разпределяне и определяне на разносните съгласно член 85, параграф 1);
- к) данните, посочени в член 87, параграф 1;
- л) процедурата за проверка на досиета, предвидена в член 88, включително частите от досиетата, изключени от проверка, и условията за съхраняване на досиетата на Агенцията, предвидени в член 88, параграф 5);
- м) начините на публикуване на данните и вписвания, посочени в член 89, параграф 1, буква а), в Бюлетина на европейските марки, включително вида на информацията, както и езиците, на които тези данни и вписвания следва да бъдат публикувани;

- н) честотата, формата и езиците на публикациите в Официалния вестник на Агенцията съгласно член 89, параграф 1, буква б);
- о) начините за обмен на информация и съобщения между Агенцията и органите на държавите членки и за проверка на досиетата от или чрез съдилищата или компетентните органи на държавите членки съгласно член 90;
- п) дерогациите от задължението за представителство пред Агенцията съгласно член 92, параграф 2, условията за назначаване на общ представител съгласно член 92, параграф 4, условията, при които служителите, посочени в член 92, параграф 3, и професионалните представители, посочени в член 93, параграф 1, трябва да представят на Агенцията подписано пълномощно, за да могат да извършват представителство, съдържанието на това пълномощно и условията, съгласно които дадено лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители, посочен в член 93, параграф 5.“;

(81) В дял X заглавието на раздел 1 се заменя със следното:

„Прилагане на правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела“;

(82) Член 94 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Прилагане на правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела“;

б) в параграф 1 „Регламент (ЕО) № 44/2001“ се заменя с „правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела“;

в) добавя се следният параграф 3:

„3. Позоваванията в настоящия регламент на Регламент (ЕО) № 44/2001 включват, когато това е целесъобразно, Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписано на 19 октомври 2005 г.“;

(83) В член 96, буква в) текстът „член 9, параграф 3, второ изречение“ се заменя с „член 9б, параграф 2“;

(84) В член 99 параграф 3 се заменя със следното:

„3. При искове, посочени в член 96, букви а) и в), възражение за отмяна или за недействителност на европейската марка, направено не чрез насрещен иск, а

по друг начин, е допустимо доколкото ответникът се позовава на това, че правата на притежателя на европейската марка биха могли да бъдат прекратени поради липса на реално използване към момента на предявяване на иска за установяване на нарушение.“;

(85) Член 100 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Съдът за европейските марки, пред който е предявен насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност на европейска марка, не пристъпва към разглеждането на насрещния иск, докато някоя от заинтересованите страни или съдът не информира Агенцията за датата, на която насрещният иск е бил предявен. Агенцията вписва тази информация в регистъра. Ако Агенцията разглежда искане за отмяна или за обявяване на недействителност на европейската марка, тя информира съда за това и съдът спира висящото пред него производство до приемането на окончателно решение по искането или до оттеглянето на искането.“;

б) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Когато съдът за европейските марки се е произнесъл с решение, придобило сила на пресъдено нещо, по насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност на европейска марка, копие от решението своевременно се изпраща на Агенцията от съда или от която и да било от страните по националното производство. Агенцията или всяка друга заинтересована страна може да поиска информация за това изпращане. Агенцията отбелязва решението в регистъра и взема всички необходими мерки, за да се съобрази с постановителната му част.“;

(86) В член 102 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Съдът за европейските марки може също да налага мерки или да приема постановления в съответствие с приложимото право, които счита за уместни при обстоятелствата в конкретния случай.“

(87) Член 108 се заличава;

(88) В член 113, параграф 3 текстът „заедно с формалните условия, определени в регламента за прилагане“ се заменя със „заедно с формалните условия, определени в съответствие с член 114а“;

(89) В член 114, параграф 2 думите „регламента за прилагане“ се заменят с „делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент“;

(90) Добавя се следният член 114а:

„Член 114а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на формалните условия, на които трябва да отговаря молбата за преобразуване на заявка за европейска марка, данните от проучването ѝ, както и подробностите, отнасящи се до нейното публикуване.’;

(91) В член 116 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Без да се засяга параграф 1, Агенцията може да използва дългосрочно командировани национални експерти или друг персонал, които не са служители на Агенцията. Управителният съвет приема решение за определяне на правила за дългосрочното командироване на национални експерти в Агенцията.“;

(92) В член 117 думите „по отношение на Службата“ се заменят с „по отношение на Агенцията и нейния персонал“;

(93) Член 119 се изменя, както следва:

а) в параграф 6, втора алинея второто изречение се заменя със следното:

„Преводът се представя в срока, предвиден съгласно член 144а, буква б).“;

б) добавя се следният параграф 8:

„8. Изпълнителният директор определя начина, по който се удостоверяват преводите.“;

(94) В член 120, параграф 1 думите „регламента за прилагане“ се заменят с „делегиран акт, приет в съответствие с настоящия регламент“;

(95) Член 122 се заличава;

(96) Член 123 се заменя със следното:

„Член 123

Прозрачност

1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета (*) се прилага за документи, съхранявани от Агенцията.

2. Управителният съвет приема подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001.

3. Решенията, взети от Агенцията съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба пред омбудсмана или на иск пред Съда на Европейския съюз при условията, установени съответно в членове 228 и 263 от Договора.

4. При обработката на лични данни от Агенцията се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета (**).

(*) ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

(**) ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.“;

(97) Добавя се следният член 123а:

„Член 123а

Правила за сигурност за защита на класифицираната информация и неклассифицираната информация от чувствително естество

Агенцията прилага принципите за сигурност, съдържащи се в правилата за сигурност на Комисията, отнасящи се до защитата на класифицираната информация на Европейския съюз (КИЕС) и неклассифицираната информация от чувствително естество, както е посочено в приложението към Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията (*). Прилагането на принципите относно сигурността обхваща, *inter alia*, разпоредбите за обмена, обработката и съхранението на такава информация.

(*) ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1.“;

(98) В дял XII се добавя следният раздел 1а:

„РАЗДЕЛ 1а

Задачи на Агенцията и сътрудничество за насърчаване на сближаването

Член 123б

Задачи на Агенцията

1. На Агенцията се възлагат следните задачи:

- а) управление и насърчаване на развитието на системата на европейската марка, установена в настоящия регламент;
- б) управление и насърчаване на развитието на системата на европейските промишлени дизайни, установена с Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета (*);
- в) насърчаване на сближаването на практиките и инструментите в областта на марките, дизайните и моделите в сътрудничество с централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки, включително Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;
- г) задачите, посочени в Регламент (ЕС) № 386/2012 на Европейския парламент и на Съвета (**).

2. Агенцията си сътрудничи с институции, органи, ведомства за индустриална собственост, международни и неправителствени организации във връзка със задачите, определени в параграф 1.

3. Агенцията може да предоставя доброволни услуги по медиация с цел подпомагане на страните за уреждане на спора по взаимно съгласие.

Член 123в

Сътрудничество за насърчаване на сближаването на практиките и инструментите

1. Агенцията и ведомствата за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс си сътрудничат, за да се насърчи сближаването на практиките и инструментите в областта на марките, дизайнните и моделите.

Това сътрудничество обхваща следните области на дейност:

- а) разработване на общи стандарти за разглеждане на заявките;
- б) създаване на общи или свързани бази данни и портали за целия Съюз за консултация, търсене и класификация;
- в) непрекъснато предоставяне и обмен на данни и информация, включително въвеждането на информация в базите данни и порталите, посочени в буква б);
- г) установяване на общи стандарти и практики с оглед осигуряване на оперативна съвместимост между процедурите и системите на цялата територия на Съюза и подобряване на тяхната съгласуваност, ефикасност и ефективност;
- д) споделяне на информация относно правата върху индустриалната собственост и свързаните с тях процедури, включително взаимна подкрепа за информационните бюра и информационните центрове;
- е) обмен на технически експертни знания и съдействие по отношение на областите, посочени в букви а)—д).

2. Агенцията определя, разработва и координира общи проекти от интерес за Съюза по отношение на областите, посочени в параграф 1. Определянето на проекта съдържа специфични задължения и отговорности за всяко участващо ведомство за индустриална собственост на държавите членки и за Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс.

3. Ведомствата за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс участват ефективно в общите проекти, посочени в параграф 2, с цел да се осигури тяхното развитие, функциониране, оперативна съвместимост и актуалност.

4. Агенцията предоставя финансова подкрепа за общите проекти от интерес за Съюза, посочени в параграф 2, доколкото това е необходимо за осигуряване на ефективното участие на ведомствата за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс в проектите по смисъла на параграф 3. Тази финансова подкрепа може да бъде

предоставена под формата на безвъзмездни средства. Общият размер на финансирането не трябва да превишава 10 % от годишните приходи на Агенцията. Бенефициери на безвъзмездните средства са ведомствата за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс. Безвъзмездните средства могат да се отпускат без покани за представяне на предложения в съответствие с финансовите правила, приложими спрямо Агенцията, и с принципите на процедурите относно безвъзмездните средства, които се съдържат във Финансовия регламент (ЕС) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета (***) и в делегирания Регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията (****).

(*) ОВ L 3, 5.1.2002 г., стр. 1.

(**) ОВ L 129, 16.5.2012 г., стр. 1.

(***) ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1.

(****) ОВ L 362, 31.12.2012 г., стр. 1.“;

(99) В дял XII раздели 2 и 3 се заменят със следното:

„РАЗДЕЛ 2

Управителен съвет

Член 124

Функции на управителния съвет

1. Без да се засягат функциите, възложени на бюджетния комитет съгласно раздел 5, управителният съвет има следните функции:

- а) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква в), управителният съвет приема годишната работна програма на Агенцията за следващата година, като взема предвид становището на Комисията, и предава приетата годишна работна програма на Европейския парламент, Съвета и Комисията;
- б) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква г), и като взема предвид становището на Комисията, управителният съвет приема многогодишна стратегическа програма за Агенцията, включително стратегията на Агенцията за международно сътрудничество, след размяна на мнения между изпълнителния директор и съответната комисия в Европейския парламент, и предава приетата многогодишна стратегическа програма на Европейския парламент, Съвета и Комисията;
- в) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква е), управителният съвет приема годишния доклад за дейността и го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата.

- г) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква ж), управителният съвет приема многогодишния план за политиката относно персонала;
- д) управителният съвет приема правила за предотвратяване и управление на конфликти на интереси в Агенцията;
- е) съгласно параграф 2 управителният съвет упражнява по отношение на персонала на Агенцията правомощията, предоставени от Правилника за длъжностните лица на органа по назначаването, както и от Условието за работа на другите служители на Съюза на органа, оправомощен да сключва трудови договори („правомощия на орган по назначаването“);
- ж) управителният съвет приема необходимите правила за прилагане на Правилника за длъжностните лица и Условието за работа на другите служители на Съюза в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица;
- з) управителният съвет назначава и може да освобождава изпълнителния директор и заместник-изпълнителния директор или заместник-изпълнителните директори от длъжност в съответствие с член 129, и назначава председателя на апелативните състави, председателите на всеки от съставите, както и членовете на апелативните състави в съответствие с член 136;
- и) управителният съвет осигурява адекватни последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, посочени в член 165а, както и от разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF);
- й) управителният съвет бива консултиран преди приемането на насоките за разглеждане от Агенцията, както и в другите случаи, предвидени в настоящия регламент.
- к) управителният съвет може да представя становища и да иска информация от изпълнителния директор и от Комисията, ако прецени, че това е необходимо.

2. Управителният съвет приема в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица и член 142 от Условието за работа на другите служители на Съюза решение, основано на член 2, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица и на член 6 от Условието за работа на другите служители на Съюза, с което делегира съответните правомощия на орган по назначаването на изпълнителния директор и определя условията, при които делегираните правомощия могат да бъдат оттеглени.

Изпълнителният директор има правото от своя страна да делегира тези правомощия на други лица.

Ако изключителни обстоятелства го налагат, управителният съвет може чрез решение временно да оттегли делегираните правомощия на орган по

назначаването на изпълнителния директор, както и тези, които той е делегирал вторично, и да ги упражнява пряко или да ги делегира на някой от членовете си или на служител, различен от изпълнителния директор.

Член 125

Състав на управителния съвет

1. Управителният съвет се състои от по един представител на всяка държава членка и от двама представители на Комисията, както и от техните заместници.
2. Членовете на управителния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник.
3. Продължителността на мандата е четири години. Този мандат може да се подновява.

Член 126

Председател на управителния съвет

1. Управителният съвет избира председател и заместник-председател измежду членовете си. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван.
2. Продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е четири години. Този мандат може еднократно да бъде подновен. Ако обаче членството им в управителния съвет изтече по време на мандата им, мандатът изтича автоматично на същата дата.

Член 127

Заседания

1. Заседанията на управителния съвет се свикват от неговия председател.
2. Изпълнителният директор участва в разискванията, освен ако управителният съвет не реши друго.
3. Управителният съвет провежда редовно заседание един път годишно. В допълнение, той се свиква по инициатива на председателя или по искане на Комисията или на една трета от държавите членки.
4. Управителният съвет приема свой процедурен правилник.
5. Управителният съвет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове. Въпреки това се изисква мнозинство от две трети от неговите членове за решенията, които управителният съвет е компетентен да приема по силата на член 124, параграф 1, букви а) и б), член 126, параграф 1 и член 129, параграфи 2 и 4. И в двата случая всеки член разполага само с по един глас.
6. Управителният съвет може да покани наблюдатели да присъстват на неговите заседания.

7. Секретариатът на управителния съвет се осигурява от Агенцията.

„РАЗДЕЛ 2а

Изпълнителен съвет

Член 127а

Създаване

Управителният съвет може да създаде изпълнителен съвет.

Член 127б

Функции и организация

1. Изпълнителният съвет подпомага управителния съвет.

2. Изпълнителният съвет има следните функции:

- а) подготовка на решенията, които трябва да бъдат приети от управителния съвет;
- б) осигуряване съвместно с управителния съвет на адекватни последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и от разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF);
- в) без да се засягат функциите на изпълнителния директор, посочени в член 128, подпомага и съветва изпълнителния директор при изпълнението на решенията на управителния съвет с цел да се укрепи надзорът на административното управление.

3. Когато е необходимо при спешни случаи изпълнителният съвет може да приема временни решения от името на управителния съвет, особено по въпроси на административното управление, включително за оттегляне на делегираните правомощия на орган по назначаването.

4. Изпълнителният съвет се състои от председателя на управителния съвет, един представител на Комисията в управителния съвет и трима други членове, назначени от управителния съвет измежду неговите членове. Председателят на управителния съвет е също така и председател на изпълнителния съвет. Изпълнителният директор взема участие в заседанията на изпълнителния съвет, но няма право на глас.

5. Мандатът на членовете на изпълнителния съвет е четири години. Мандатът на членовете на изпълнителния съвет изтича, когато те престанат да бъдат членове на управителния съвет.

6. Изпълнителният съвет провежда най-малко едно редовно заседание на всеки три месеца. В допълнение, той се свиква по инициатива на председателя или по искане на неговите членове.

7. Изпълнителният съвет спазва процедурния правилник, приет от управителния съвет.

РАЗДЕЛ 3

Изпълнителен директор

Член 128

Функции на изпълнителния директор

1. Агенцията се управлява от изпълнителен директор. Изпълнителният директор отговоря пред управителния съвет.

2. Без да се засягат правомощията на Комисията, управителния съвет и бюджетния комитет, изпълнителният директор е независим при изпълнението на задълженията си, като той не може да търси или приема инструкции от което и да било правителство или орган.

3. Изпълнителният директор е законният представител на Агенцията.

4. Изпълнителният директор има по-специално следните функции:

- а) той взема всички необходими мерки, включително приемането на вътрешни административни инструкции и публикуването на известия, за да гарантира доброто функциониране на Агенцията;
- б) той изпълнява решенията, приети от управителния съвет;
- в) той изготвя проект на годишната работна програма, в който се посочват прогнозните човешки и финансови ресурси за всяка дейност, и го представя на управителния съвет след консултиране с Комисията;
- г) той изготвя проект на многогодишната стратегическа програма на Агенцията, включително стратегията на Агенцията по отношение на международното сътрудничество, и го представя на управителния съвет след консултиране с Комисията и след размяна на мнения със съответната комисия в Европейския парламент;
- д) той изпълнява годишната работна програма и многогодишната стратегическа програма и докладва пред управителния съвет за тяхното изпълнение;
- е) той изготвя годишен доклад за дейността на Агенцията и го представя на управителния съвет за одобрение;
- ж) той подготвя проект на многогодишен план за политиката по отношение на персонала и го представя на управителния съвет след консултация с Комисията;
- з) той изготвя план за последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и от разследвания на Европейската служба за борба с

измамите (OLAF), и докладва за напредъка два пъти годишно на Комисията и на управителния съвет;

- и) той защитава финансовите интереси на Съюза чрез прилагане на превантивни мерки против измама, корупция и други незаконни дейности, чрез ефективни проверки, чрез възстановяване на неоснователно платени суми при установени нередности и, когато е уместно, чрез налагане на ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции;
- й) той изготвя стратегия на Агенцията за борба с измамите и я представя на бюджетния комитет за одобрение;
- к) за да се осигури еднаквото прилагане на регламента, той може да препраща жалби до разширения апелативен състав по правен въпрос, поспециално ако апелативните състави са постановили противоречиви решения по този въпрос;
- л) той изготвя прогнозен разчет за приходите и разходите на Агенцията и изпълнява бюджета;
- м) той упражнява правомощията, които са му възложени по отношение на персонала от управителния съвет по силата на член 124, параграф 1, буква е);
- н) той упражнява правомощията, предоставени му от член 26, параграф 3, член 29, параграф 5, член 30, параграф 2, член 45, параграф 3, член 75, параграф 2, член 78, параграф 5, членове 79, 79б, 79в, член 87, параграф 3, членове 88, 89, член 93, параграф 4, член 119, параграф 8 и член 144 в съответствие с критериите, установени в настоящия регламент и в делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент;
- о) той може да делегира своите функции.

5. Изпълнителният директор се подпомага от един или повече заместник-изпълнителни директори. В случай на отсъствие на изпълнителния директор или когато е възпрепятстван, заместник-изпълнителният директор или един от заместник-изпълнителните директори изпълнява функциите му по реда, определен от управителния съвет.

Член 129

Назначаване и освобождаване на изпълнителния директор и продължаване на неговия мандат

1. Изпълнителният директор се назначава като срочно нает служител на Агенцията съгласно член 2, буква а) от Условието за работа на другите служители на Съюза.

2. Изпълнителният директор се назначава от управителния съвет от списък с кандидати, предложен от Комисията след открита и прозрачна процедура за подбор. Преди да бъде назначен избраният от управителния съвет кандидат

може да бъде поканен да направи изявление пред компетентна комисия в Европейския парламент и да отговори на поставените от нейните членове въпроси. За целите на сключване на договора с изпълнителния директор, Агенцията се представлява от председателя на управителния съвет.

Изпълнителният директор може да бъде отстранен от поста си единствено с решение на управителния съвет по предложение на Европейската комисия.

3. Мандатът на изпълнителния директор е пет години. Преди да изтече този срок Комисията прави оценка, при която взема предвид оценката на резултатите от работата на изпълнителния директор и бъдещите задачи и предизвикателства пред Агенцията.

4. Управителният съвет, действайки по предложение на Комисията и като взема предвид оценката, посочена в параграф 3, може еднократно да удължи мандата на изпълнителния директор за не повече от пет години.

5. Изпълнителен директор, чийто мандат е бил удължен, не може да участва в друга процедура за подбор за същата длъжност в края на целия срок.

6. Заместник-изпълнителният директор или заместник-изпълнителните директори се назначават или освобождават от длъжност при условията, предвидени в параграф 2, след консултация с изпълнителния директор и, когато е приложимо, с избрания изпълнителен директор. Мандатът на заместник-изпълнителния директор е пет години. Той може да бъде продължен веднъж за не повече от пет години от управителния съвет по предложение на Комисията, както е предвидено в параграф 4, след консултация с изпълнителния директор.“;

(100) Член 130 се изменя, както следва:

а) буква в) се заменя със следното:

„в) отделът, натоварен с воденето на регистъра;“

б) добавя се следната буква е):

„е) друго звено или лице, определено от изпълнителния директор за това.“;

(101) В член 132, параграф 2, третото изречение се заменя със следното:

„В някои специфични случаи, определени в съответствие с член 144а, буква в), решенията се вземат от един-единствен член.“;

(102) Член 133 се заменя със следното:

„Член 133

Отдел, натоварен с воденето на регистъра

1. Отделът, натоварен с воденето на регистъра, е отговорен за вземането на решения по отношение на вписванията в регистъра.

2. Той е също така компетентен да води списъка с професионалните представители, посочен в член 93, параграф 2.

3. Решенията на отдела се вземат от един член.“;

(103) Член 134 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всеки отдел по отмяна е компетентен да взема решения относно:

(а) исквете за отмяна или за обявяване на недействителността на европейска марка,

(б) исканията за прехвърляне на регистрацията на европейска марка по член 18.“;

б) в параграф 2 третото изречение се заменя със следното:

„В някои специфични случаи, определени в съответствие с член 144а, буква в), решенията се вземат от един-единствен член.“;

(104) Добавя се следният член 134а:

„Член 134а

Обща компетентност

Решения, които се изискват по силата на настоящия регламент и които не попадат в рамките на компетентността на проверител, отдел по споровете, отдел по отмяна или отдела, натоварен с воденето на регистъра, се взема от всяко длъжностно лице или структурно звено, назначено от изпълнителния директор за тази цел.“;

(105) Член 135 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Апелативните състави са компетентни да взимат решения по жалби срещу решенията, взети съгласно членове 131—134а.“;

б) в параграф 3 буква а) се заменя със следното:

„а) от органа на апелативните състави, посочен в член 136, параграф 4, буква а); или“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Разширеният състав също така е отговорен за представянето на мотивирани становища по правни въпроси, отнесени до него от

изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква к).“;

г) в параграф 5 последното изречение се заличава;

(106) Член 136 се заменя със следното:

„Член 136

Независимост на членовете на апелативните състави

1. Председателят на апелативните състави и председателите на отделните състави се назначават за срок от пет години в съответствие с процедурата, предвидена в член 129 за назначаването на изпълнителния директор. Те не могат да бъдат отстранени от длъжността си по време на този срок, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и ако Съдът на Европейския съюз, сезиран от назначилата ги институция, не вземе решение в този смисъл.

2. Мандатът на председателя на апелативните състави може да бъде удължен еднократно с пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценка на изпълнението на задълженията му, извършена от управителния съвет.

3. Мандатът на председателите на отделните състави може да бъде удължаван с допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценка на изпълнението на задълженията им, извършена от управителния съвет, и при положително становище от председателя на апелативните състави.

4. Председателят на апелативните състави има следните управленски и организационни функции:

- а) председателства органа на апелативните състави, отговарящ за определянето на правилата и организирането на работата на съставите;
- б) осигурява изпълнението на решенията на органа;
- в) разпределя дела към даден състав въз основа на обективни критерии, определени от органа на апелативните състави;
- г) изпраща на изпълнителния директор информация за нуждите от средства на съставите с оглед съставянето на прогнозни разчети за разходите.

Председателят на апелативните състави председателства разширения състав.

5. Членовете на апелативните състави се назначават от управителния съвет за срок от пет години. Техният мандат може да бъде удължаван с допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако

тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценката на изпълнението на задълженията им, извършена от управителния съвет, и при положително становище от председателя на апелативните състави.

6. Членовете на апелативните състави не могат да бъдат отстранявани от длъжност, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и ако Съдът на Европейския съюз, сезиран от управителния съвет по предложение на председателя на апелативните състави, след консултация с председателя на състава, към който въпросният член принадлежи, не вземе решение в този смисъл.

7. Председателят на апелативните състави и председателите и членовете на отделните апелативни състави са независими. В своите решения те не са обвързани с никакви инструкции.

8. Решенията, постановени от разширен състав по жалби, или неговите становища по правни въпроси, поискани от изпълнителния директор съгласно член 135, са задължителни за компетентните да вземат решения инстанции в Агенцията, посочени в член 130.

9. Председателят на апелативните състави и председателите и членовете на отделните апелативни състави не могат да бъдат проверители или членове на отделите по споровете, на отдела, натоварен с воденето на регистъра, или отделите по отмяна.“;

(107) Член 138 се заменя със следното:

„Член 138

Бюджетен комитет

1. Бюджетният комитет има функциите, които са му възложени с настоящия раздел.

2. Членове 125, 126, член 127, параграфи 1—4, 6 и 7 се прилагат по отношение на бюджетния комитет.

3. Бюджетният комитет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове. Въпреки това за решенията, които бюджетният комитет е компетентен да взема по силата на член 140, параграф 3 и член 143, се изисква мнозинство от две трети от неговите членове. И в двата случая всеки член разполага само с по един глас.“;

(108) В член 139 се добавя следният параграф 4:

„4. Агенцията изготвя два пъти годишно доклад до Комисията относно финансовото си положение. Въз основа на този доклад Комисията прави преглед на финансовото положение на Агенцията.“;

(109) Добавя се следният член 141а:

„Член 141а

Борба с измамите

1. С цел да се улесни борбата с измамите, корупцията и други незаконни дейности, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 1073/1999, Агенцията се присъединява към Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и приема подходящи разпоредби, приложими към всички служители на Агенцията, като използва образаца, посочен в приложението към това споразумение.

2. Сметната палата на Европейския съюз има правомощия за извършване на одити по документи и на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства от Съюза чрез Агенцията.

3. Европейската служба за борба с измамите (OLAF) може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място, в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1073/1999 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 с цел да се установи дали е налице измама, корупция или друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза, във връзка с решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансирани от Агенцията.

4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, споразуменията за сътрудничество с трети държави и международни организации, договорите, споразуменията и решенията на Агенцията за отпускане на безвъзмездни средства съдържат разпоредби, с които Сметната палата и OLAF изрично се упълномощават да провеждат такива одити и разследвания съгласно съответните техни компетентности.

5. Бюджетният комитет приема стратегия за борба с измамите, която е пропорционална на рисковете от измами, като взема предвид съотношението между разходите и ползите от мерките, които трябва да се приложат.“;

(110) Член 144 се заменя със следното:

„Член 144

Такси

1. Освен таксите, предвидени в член 26, параграф 2, член 36, параграф 1, буква в), член 41, параграф 3, член 44, параграф 4, член 47, параграфи 1 и 3, член 49, параграф 4, член 56, параграф 2, член 60, член 81, параграф 3, член 82, параграф 1, член 113, параграф 1 и член 147, параграф 5, такси се събират в следните случаи:

- а) издаване на копие от удостоверение за регистрация;
- б) регистриране на лицензия или на друго право върху европейска марка;

- в) регистриране на лицензия или на друго право върху заявка за европейска марка;
- г) заличаване на вписването на лицензия или на друго право;
- д) изменение на регистрирана европейска марка;
- е) издаване на извлечение от регистъра;
- ж) публична проверка на досиетата;
- з) издаване на копие на документите от досиетата;
- и) издаване на заверени копия от заявката;
- й) съобщаване на информация, която се съдържа в дадено досие;
- к) преразглеждане на определянето на процедурните разноски, които подлежат на възстановяване.

2. Размерът на таксите, посочени в параграф 1, се определя по такъв начин, че приходите, идващи от тях, да дават възможност по принцип бюджетът на Агенцията да бъде балансиран, като същевременно се избягва натрупването на значителни излишъци. Без да се засяга член 139, параграф 4, Комисията преразглежда равнището на таксите, ако периодично се появява значителен излишък. Ако това преразглеждане не води до намаляване или промяна в равнището на таксите, което има за цел да не се допусне по-нататъшното натрупване на значителен излишък, излишъкът, натрупан след преразглеждането се прехвърля към бюджета на Съюза.

3. Изпълнителният директор определя сумата, платима за всички услуги, предоставяни от Агенцията, без посочените в параграф 1, и за публикациите на Агенцията в съответствие с критериите, установени в делегирания акт, приет по силата на член 144а, буква г). Размерът на таксата не може да надвишава това, което е необходимо за покриване на разходите, направени за конкретната услуга, предоставяна от Агенцията.

4. В съответствие с критериите, установени в делегирания акт, приет по силата на член 144а, буква г), изпълнителният директор може да предприеме следните мерки:

- а) той може да определи кои специфични методи на плащане, различни от установените в съответствие с член 144а, буква г), могат да се използват, по-специално чрез депозити по текущи сметки на Агенцията;
- б) той може да определи равнищата, под които надплатените суми за такси не се възстановяват;
- в) той може да отменя действия за принудително възстановяване на дължимата сума, когато подлежащата на възстановяване сума е незначителна или възстановяването ѝ е твърде несигурно.

Когато могат да се използват начините на плащане, посочени в буква а), изпълнителният директор определя датата, на която тези плащания следва да се считат за направени на Агенцията.“;

(111) Добавя се следният раздел 6:

„РАЗДЕЛ 6

Делегиране на правомощия

Член 144а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

- а) специфичните критерии за използването на езиците, посочени в член 119;
- б) случаите, в които решенията по възражения и решенията за отмяна се вземат от един-единствен член в съответствие с член 132, параграф 2 и член 134, параграф 2;
- в) подробностите относно организацията на апелативните състави, включително образуването и ролята на органа на апелативните състави, посочен в член 135, параграф 3, буква а), състава на разширения състав и правилата относно препращанията до него, посочени в член 135, параграф 4, както и условията, при които решенията се взимат от един-единствен член в съответствие с член 135, параграфи 2 и 5;
- г) системата от такси, дължими на Агенцията в съответствие с член 144, включително размера на таксите, начините на плащане, валутата, датата, на която е дължимо плащането на таксите, датата, която се счита за дата на плащане, последиците от липсата на плащане или закъсняло плащане и плащането на по-малка или по-голяма сума от дължимото, услугите, които могат да бъдат извършвани безплатно, и критериите, според които изпълнителният директор може да упражнява правомощията, посочени в член 144, параграфи 3 и 4.“;

(112) В член 145 думите „неговите регламенти за прилагане“ се заменят с „делегираните актове, приети в съответствие с настоящия регламент“;

(113) В член 147 параграфи 4, 5 и 6 се заменят със следното:

„4. Подаването на международна заявка изисква плащане на такса на Агенцията. Когато международната регистрация ще се базира на европейска марка, след като тя бъде регистрирана, таксата е дължима от датата на регистрацията на европейската марка. Докато изискваната такса не бъде заплатена, се счита, че заявката не е била подадена.

5. Международната заявка трябва да отговаря на формалните условия, установени в съответствие с член 161а, буква а).

6. Агенцията проучва дали международната заявка отговаря на условията, предвидени в член 146 и в параграфи 1, 3 и 5 на настоящия член.

7. Агенцията препраща международната заявка на Международното бюро в най-кратък срок.“;

(114) Добавя се следният член 148а:

„Член 148а

Нотификация за обявяването на недействителност на основната заявка или на регистрацията

В срок от пет години от датата на международната регистрация Агенцията нотифицира Международното бюро за факти и решения, които засягат валидността на заявката за европейска марка или регистрацията на европейската марка, на която се основава международната регистрация.“;

(115) В член 149 се добавя следното изречение:

„Искането трябва да отговаря на формалните условия, установени в съответствие с член 161а, буква в).“;

(116) Член 154, параграф 4 се заличава;

(117) Добавя се следният член 154а:

„Член 154а

Колективни и сертификатни марки

Когато дадена международна регистрация се основава на основната заявка или на основната регистрация, отнасящи се до колективна марка, сертификатна марка или гаранционна марка, Агенцията спазва процедурите, предвидени в съответствие с член 161а, буква е).“;

(118) Член 155 се заличава;

(119) Член 156 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 думите „шест месеца“ се заменят с „един месец“;

б) параграф 4 се заличава;

(120) Добавят се следните членове 158а, 158б и 158в:

„Член 158а

Правно действие на вписването на прехвърляния

Вписването на промяна в собствеността на международната регистрация в международния регистър има същото действие като вписването на прехвърляне в регистъра съгласно член 17.

Член 158б

Правно действие на вписването на лицензии и други права

Вписването на лицензия или ограничение на правото на притежателя да се разпорежда по отношение на международната регистрация в международния регистър има същото действие като вписването на лицензия, вещно право, принудително изпълнение или производство по несъстоятелност в регистъра съответно съгласно членове 19, 20, 21 и 22.

Член 158в

Разглеждане на исканията за вписване на прехвърляния, лицензии или ограничения на правото на притежателя да се разпорежда

Агенцията предава исканията за вписване на промяна в собствеността, лицензия или ограничение на правото на притежателя да се разпорежда, изменение или отмяна на лицензия или премахване на ограничение на правото на притежателя да се разпорежда, които са били депозираны при нея, в Международното бюро в случаите, определени в съответствие с член 161а, буква з).“;

(121) Член 159 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) в посочване на държава членка, която е страна по Мадридския протокол, при условие че на датата, на която е било поискано преобразуването, е било възможно директно да бъде посочена тази държава членка съгласно Мадридския протокол. Прилагат се членове 112, 113 и 114.“;

б) в параграф 2 думите „или Мадридската спогодба“ се заличават;

(122) В дял XIII се добавя следният раздел 4:

„РАЗДЕЛ 4

Възлагане на правомощия

Член 161а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163 във връзка с определянето на:

а) формалните условия за международна заявка, посочени в член 147, параграф 5, процедурата за разглеждане на международната заявка съгласно член 147, параграф 6 и условията за препращане на международната заявка до Международното бюро съгласно член 147, параграф 4;

б) условията за нотификацията, предвидена в член 148а;

- в) формалните условия за молбата за разширяване на териториалния обхват съгласно член 149, параграф 2, процедурата за проверка на тези условия и условията за препращане на молбата за териториално разширяване на Международното бюро;
- г) процедурата за предявяване на претенция за предходност съгласно член 153;
- д) процедурите за проверка на абсолютните основания за отказ по член 154, както и за подаване на възражения и тяхната проверка в съответствие с член 156, включително необходимите съобщения до Международното бюро;
- е) процедурите по отношение на международните регистрации, посочени в член 154а;
- ж) случаите, в които Агенцията нотифицира Международното бюро за обезсилване на действието на международна регистрация съгласно член 158, и информацията, която трябва да се съдържа в тези нотификации;
- з) условията за предаване на исканията, посочени в член 158в, на Международното бюро;
- и) условията, на които трябва да отговаря искането за преобразуване съгласно член 159, параграф 1;
- й) формалните условия за заявките за трансформация, посочени в член 161, и процедурите за такава трансформация;
- к) условията за предоставянето на информация между Агенцията и Международното бюро, включително информацията, която следва да се предостави съгласно член 147, параграф 4, член 148а, член 153, параграф 2 и член 158в.“;

(123) Член 162 се заличава;

(124) Член 163 се заличава;

(125) Добавя се следният член 163а:

„Член 163а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Делегирането на правомощия, посочено в членове 24а, 35а, 45а, 49а, 57а, 65а, 74а, 74к, 93а, 114а, 144а и 161а, се предоставя за неопределен период от време.

3. Делегирането на правомощия, посочено в параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет в съответствие с членове 24а, 35а, 45а, 49а, 57а, 65а, 74а, 74к, 93а, 114а, 144а и 161а, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

(126) Член 164 се заличава;

(127) Добавя се следният член 165а:

„Член 165а

Оценка и преразглеждане

1. До 2019 г. и на всеки пет години след това Комисията поръчва оценка на прилагането на настоящия регламент.

2. Целта на оценката е да се преразгледа правната рамка на сътрудничеството между Агенцията и централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, с особено внимание към механизма на финансиране. Освен това с оценката се оценява въздействието, ефикасността и ефективността на Агенцията и на нейните работни практики. В хода на оценката по-специално се разглеждат евентуалната необходимост от изменение на правомощията на Агенцията и финансовите последици от такова изменение.

3. Комисията изпраща доклада за оценката заедно със заключенията си по доклада до Европейския парламент, Съвета и управителния съвет. Резултатите от оценката се оповестяват публично.

4. При всяка втора оценка се прави и оценка на резултатите, постигнати от Агенцията, като се вземат предвид нейните цели, правомощия и задачи. Ако Комисията счете, че съществуването на Агенцията вече не е оправдано от гледна точка на възложените ѝ цели, правомощия и задачи, тя може да предложи отмяна на настоящия регламент.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на [посочете дата 90 дни след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*].

Член 1, параграф 9, параграф 10, буква б), параграфи 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 34, 37, 38, 41, 44, 46, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 88, 89, 93, 94, параграф 99, доколкото той се отнася до член 128, параграф 4, буква н), параграф 101, параграф 103, буква б), параграф 105, буква г), параграфи 112, 113, 114, 115, 117, 120, 123 и 124 се прилагат от [посочете първия ден на първия месец след 18 месеца от датата, посочена в първия параграф].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател